

Giới thiệu Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung

Truyện Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung nói đến những cuộc phiêu lưu, tìm kiếm báu vật của 12 người bạn khi bị xuyên không. Những khoảng khắc bạn bè vui vẻ, đôi lúc trẻ con, những sự giận giữ, rui tha thứ và sau mỗi một của hành trình bọn họ càng hiểu nhau hơn.

****GIỚI THIỆU NHÂN VẬT****

1> Song Ngư: một cô bé đáng yêu, trẻ con. Tính tình bướng bỉnh, mót ướn, thích những vật đáng yêu.....Trương đối quậy phá, body nhỏ nhắn, nước da trắng mịn như da em bé, màu tóc xanh của bầu trời, đôi mắt xanh trong như nước.

2> Sư Tử: anh trai Ngư ta, một chàng trai tự tin, bá đạo, đẹp trai. Tính tình khá lạnh, kiêu, ít nói (trừ em gái), yêu cô em hết mực.....Trầm tính, body chuẩn siêu sao, da trắng, màu tóc đỏ cam tự nhiên hiếm có, mắt màu lửa đẹp đến dọa người.

(t/g: còn một số NV nữa, chừng nào xuất hiện mình sẽ gt sau)

Hiện tại hai anh em Ngư đang ở trong sân trường, đang từ tốn bước vào, Sư Tử lẳng lặng đi sau Ngư, còn Ngư thì cứ đưa mắt nhìn khắp nơi như tìm gì đó. Bỗng mắt cô sáng như thấy vàng, liền chạy tới nói người đang đứng không xa, Sư tử cũng nhanh bước theo. Cô vừa chạy tới người đó liền ôm cổ người ta hớ hớ nói: "Thiên Bình nhớ cậu quá đi!".

Cô bạn được Ngư gọi là Thiên bình hơi giật mình, rùi cũng nở nụ cười tươi tắn quay lại nhìn Ngư cất tiếng vui vẻ: "Tớ cũng nhớ cậu, tiểu Ngư", Thiên bình véo má Ngư, rùi xoa xoa. Ngư vừa bị véo còn bị kêu là tiểu Ngư thì phồng má, tròn mắt nhìn Thiên bình, thật đáng yêu làm Thiên bình múa cấn Ngư một cái nhưng không được sợ sẽ làm Ngư đau. Lúc đó từ xa Sư tử cũng bước tới, lên tiếng mắng yêu Ngư: "Ngư! em chạy nhanh như vậy làm gì thế hả?"

Mời các bạn cùng đọc truyện hoặc khám phá thử Thịnh Thế Tuyệt Sủng để chinh phục nhiều tác phẩm xuyên không khác.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Ngày Nhập Học

Mùa hè quanh đi thật nhanh, không còn tiếng ve kêu vang trời, những cái oi bức nóng nực của ban ngày, và những cơn mưa phùn rơi rụng dần không còn nữa. Mùa hè đã sang nhượng quyền điều hành cho mùa thu, từ xa ta có thể nghe thấy tiếng của những chú chim tu hú gọi bầy chào đón mùa thu. Những cơn gió thổi man mát vào không trung, những tán lá rung rinh theo làn gió chào mừng một mùa mới,..... Và những điều đã cho thấy một năm học mới bắt đầu, một năm học mới tràn đầy niềm vui, nhưng có một người lại không như vậy a...

Một cô gái chừng 14-15t, mặt mày đáng yêu như thiên sứ, đang nắm chặt tay anh mình, mặt mày nhăn nhó nhìn về hai người trung niên hét lớn: "Con không chuyển trường đâu! Điều do bame cứ chuyển nhà hoài làm con không có được một người bạn, giờ con vừa có một đứa bame lại định chuyển con đi học trường khác sao? Con không chịu đâu... không mún..."

Hai người trung niên kia là bame của cô bé lúc này, khó sử nhìn con gái yêu của mình, họ biết chứ nhưng là do công việc của mình đành chịu, nhưng lần này thì khác họ lần này sẽ ở một chỗ nhất định này không chuyển nữa. Hai người đã nói cho cô bé rùi nhưng cô bé vẫn nằn nật không chịu, làm hai bame như hai người không khỏi nhức đầu, cô bé con hai lun miệng mún học với người bạn đó đến cả anh cô khuyên bảo cũng không nghe, hai bậc bame đành thở dài hứa với cô sẽ đưa người bạn đó tới trường mới học với cô mới chịu đến đó học, nhưng vẫn như chưa vừa lòng cô, chỉ thấy cô hăm hực bỏ lên phòng, 3 người ở dưới nhà chỉ biết thở dài với cô bé bướng bỉnh này thôi. Sau đó hai người liền ngay đi mời người bạn đó của con mình tới học cùng cô và ứa sẽ lo tiền học cho người bạn đó, gđ người đó cũng đồng ý vậy là xong chỉ chờ ngày mai thôi.

Ngày nhập học cũng tới, sáng hôm nay cô bé dậy khá sớm, đi làm VSCN xong liền xuống nhà ăn sáng làm cả nhà không thoát khỏi sự tò mò và vui mừng nhìn cô, người anh của cô thấy liền ngay hỏi phục lại bình thường mở miệng châm chọc: "Con sâu ngủ nhà ta sao hôm nay dậy sớm thế! Làm anh dậy hơi tò mò nha!".

Cô nàng không thèm quan tâm lời châm chọc của anh mình, bểu môi ngồi vào bàn ăn, thật ra hôm nay cô dậy sớm là do mún gặp người bạn của mình thôi. Còn về phần bame cô thì tươi cười nhìn cô, rùi lên tiếng: "Hai đứa mau ăn nhanh coi chừng trễ học, đầu năm học mà tới muộn không tốt đâu".

Hai anh em cô vâng 1 tiếng rùi cầm đầu ăn, ăn xong hai người tạm biệt bama tới trường, trên chiếc xe con của nhà đưa đi.

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT

1> Song Ngư: một cô bé đáng yêu, trẻ con. Tính tình bướng bỉnh, mát ướn, thích những vật đáng yêu.....Tương đối quậy phá, body nhỏ nhắn, nước da trắng mịn như da em bé, màu tóc xanh của bầu trời, đôi mắt xanh trong như nước.

2> Sư Tử: anh trai Ngư ta, một chàng trai tự tin, bá đạo, đẹp trai. Tính tình khá lạnh, kiêu, ít nói (trừ em gái), yêu cô em hết mực.....Trầm tính, body chuẩn siêu sao, da trắng, màu tóc đỏ cam tự nhiên hiếm có, mắt màu lửa đẹp đến dọa người.

(t/g: còn một số NV nữa, chừng nào xuất hiện mình sẽ gt sau)

Hiện tại hai anh em Ngư đang ở trong sân trường, đang từ tốn bước vào, Sư Tử lảng lảng đi sau Ngư, còn Ngư thì cứ đưa mắt nhìn khắp nơi như tìm gì đó. Bỗng mắt cô sáng như thấy vàng, liền chạy tới nơi người đang đứng không xa, Sư Tử cũng nhanh bước theo. Cô vừa chạy tới người đó liền ôm cổ người ta hờ hờ nói: "Thiên Bình nhớ cậu quá đi!"

Cô bạn được Ngư gọi là Thiên Bình hơi giật mình, rồi cũng nở nụ cười tươi tắn quay lại nhìn Ngư cất tiếng vui vẻ: "Tớ cũng nhớ cậu, tiểu Ngư", Thiên Bình véo má Ngư, rồi xoa xoa. Ngư vừa bị véo còn bị kêu là tiểu Ngư thì phồng má, tròn mắt nhìn Thiên Bình, thật đáng yêu làm Thiên Bình mứa cười. Ngư một cái nhưng không được sợ sẽ làm Ngư đau. Lúc đó từ xa Sư Tử cũng bước tới, lên tiếng mắng yêu Ngư: "Ngư! em chạy nhanh như vậy làm gì thế hả?"

Ngư ta chỉ lè lưỡi cười, ôm cánh tay Sư Tử biết lỗi, như con cá nhỏ không thể giận được, Sư Tử chỉ biết phì cười, Ngư biết anh mình không giận nữa liền cười tươi. Kéo Sư Tử tới trước mặt T.Bình giới thiệu. T.Bình thì tươi cười chào hỏi, nhưng Sư Tử chỉ gật đầu, mặt lạnh ngắt với một câu "chào", làm nụ cười trên miệng Ngư hơi không được tự nhiên. Một màn chào hỏi không mấy vui vẻ, 3 người cùng nhau đi xem lớp mình và biết cả ba cùng một lớp, Ngư cùng T. Bình mừng rỡ nhảy cẫng lên, Sư Tử chỉ đứng nhìn mà nhin cười. Và ngày mai 3 người sẽ bắt đầu đi học.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Những Người Bạn Mới

Ngày mai mới bắt đầu vào học nên Ngư ta kéo T.Bình và anh mình đi chơi, 3 người tới khu vui chơi ở trong trung tâm thành phố. Những ánh mắt trong khu vui chơi lượn đi về phía không dứt, nhìn từ ngoài vào không ai biết là trong 3 người có 2 người là anh em và một người là bạn cả, mà là một gia đình vui vẻ, có 3 người vui vẻ nắm tay nhau rong chơi, và họ nghĩ thế này đây: "T.bình là mẹ, Sư tử là ba, còn Ngư đứng ở giữa là con". Mà đúng thôi! nghĩ sao T.bình cao 1m7, Sư tử 1m8, trong khi đó Ngư ta chỉ có 3m bé đôi, không hiểu làm mới là lạ đó. Xung quanh ai cũng xì xầm bàn tán nào là: "1 gia đình thật hạnh phúc", nào là "3 người kia thật hạnh phúc, bame đẹp con cũng xinh nữa" vân vân và mây mây....

2 anh em Ngư không mấy quan tâm mặt họ, chỉ có T.bình thì hơi bức khi họ nói định quay lại nói là mấy người đó hiểu lầm nhưng bị Ngư ngăn lại, kéo nhanh tới khu tàu thuyền. Sau khi 3 người đã ngồi yên trên tàu, tàu liền khởi hành, Ngư hứng thú hết lên hai tay giơ lên trời, Sư tử thì chẳng có một biểu hiện nào, về phần T. bình thì mặt đã xanh lét như tờ lá chuối rồi, nhìn tội nghiệp vô cùng. Chơi xong tàu lượn siêu tốc, Ngư lại bay qua chơi đu quay, và hàng chục trò chơi cảm giác mạnh khác...

(t/g: không biết chị này là boy hay girl đây, kinh wa!@@)

Sau một hồi chơi chưa đã nhưng do bụng phản đối không cho chơi tiếp, nên Ngư đành nghĩ đi mua đồ để ăn, T.bình được tha mừng mừng khóc khóc vội chạy tìm nhà vệ sinh, Ngư không kịp hỏi cô đi đâu lun. Sư tử tìm một cái ghế ngồi xuống, rồi bảo Ngư ngồi cùng để đợi T.bình ra cùng đi ăn. Sau một hồi đợi khá lâu lòng Ngư lửa đốt, liền đứng dậy đi tìm, Sư tử cũng đi theo sau. Vừa tìm thấy T.bình thì hai người liền được xem một màn đấu võ mồm khá hay, nó như sau:

T.bình đứng chống nạnh như một bà bán cá, hai tay áo cung 4 được căng cao lên, mặt giận dữ nhìn người trước mặt lớn tiếng: "Anh tông tôi trước mà đòi tôi xin lỗi à! Anh nằm mơ đi, anh phải xin lỗi tôi mới đúng"

Chàng trai kia cũng đầu phải dạng vừa, cũng lớn tiếng: "Cô có biết lịch sự không! cô tông tôi trước mà bảo tôi xin lỗi, cô đúng quá quắc"

T.bình mặt bắt đầu đen, chàng trai đó thì chẳng chịu thua. Cứ thế không ai chịu xin lỗi, Ngư ta đứng ngoài xem kịch mà ôm bụng cười sần sật, lúc này cũng có vài người chạy tới chỗ hai người đang cãi vã, hình như là bạn của chàng trai thì phải.

Một cô gái chạy tới cạnh chàng trai đó, hơi nhíu mày hỏi: "Chuyện gì thế Song tử?". Chàng trai được gọi là Song Tử đang đấu với T.bình nghe hỏi liền quay nhìn thấy chị mình liền bức dọc nói: "Cô ta đó tông em mà không chịu xin lỗi mà còn bắt em phải xin lỗi chứ! chị nghĩ có tức không?"

T.bình nghe thế thì tức tối lên tiếng: "Là anh đụng tôi trước mà còn nói vậy đó hả!". Song tử quay mặt lại nhìn T.bình, một tia lửa điện bắn ra từ hai người và nhau kêu xẹt...xẹt....

Ngư và Sư tử cũng đã xem xong mới bước lại gần T.bình, Ngư ta cất tiếng vang oanh:" T. bình à ! chấp nhất chỉ mấy người này đi ăn thui tớ đấy". T. bình nghe thế cũng không đành lòng để Ngư bụng đói được, nên nắm tay Ngư đi ăn không wan tâm Song từ nữa vì quân tử trả thù 10 năm chưa muộn mà==. Song từ thấy bị lờ tức giận không biết phóng thích đi đâu đành nuốt xuống bụng chờ phục thù sau, rồi cũng quay mặt bỏ đi về hướng ngược lại.Mấy người chạy tới thấy Song từ quay thì hỏi chị cậu chuyện gì, Chị cậu cũng chỉ biết nhún nhún vai đuổi theo Song Từ, mấy người kia nhìn nhau rồi cũng chạy theo.2 người hai kẻ hoạch trả thù chuẩn bị có phim hay....^^

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Những Người Bạn Mới 2

Ba người kéo nhau đi ăn xong, Ngư lại kéo T.bình đi chơi tiếp,lần này cô không đi với Ngư nữa, cô hiện tại sợ lắm rồi, Ngư hơi nhủu mày lên tiếng:" Cậu không muốn đi chơi với tớ nữa à?" Ngư có chút xiù mặt nhìn T.bình, cô liền gật đầu, cô từ khi quen Ngư tới nay giờ cô mới biết Ngư ta thích mấy trò kinh khủng này, có chết cô cũng sẽ không đi đâu.Sư từ thấy thế cũng không phải không biết T.bình không như em gái ỉnh chơi mấy trò bạo kia đành mở lời:" Ngư tha cho cô ta đi, em không thấy cô ta run lên rồi à"

Ngư nghe anh mình nói thế thì nhìn T.bình thật là cô rất run, đành nuốt tiếc nhìn mấy trò chơi thú vị trước mắt, thờ dài nhìn T.bình nói:" Chán rồi! Về thui" Ngư kéo T.bình hướng cửa ra của công viên ra về, Sư từ cũng quay người nhanh bước theo sau. Nhưng có lẽ họ muốn đi không dễ rồi có một vài người chặn trước mặt họ, Sư từ cau mày cất giọng lạnh như băng:" Muốn gì?"

Mấy người đó không hèn mà khề rùng mình một cái, cười gượng nhìn Sư Từ, rồi thờ dài, một người trong số đó lên tiếng:" Cậu chưa gì quên tụi này rồi à!". Sư từ nghe thế càng nhủu mày, Ngư và T.bình nghi hoặc nhìn mấy người trước mặt rồi lại nhìn sang Sư từ đang trong như lục tìm trong kí ức của mình hơi nhủu mày, sau đó lên tiếng cứng nhắc nói với mấy người trước mặt:" Tôi quen các người?".Mấy người xem nữa té xỉu tại chỗ vì cậu đó của Sư Từ, một người khác trong số đó bực dọc bước lên trước , nói như hét vào mặt Sư Từ:" Tui tớ là Bạch Dương, Thiên yết và tớ là Bảo bình đây, tên Cự giải chết tiệt kia", sau câu đó của người tự xưng là Bảo bình thì mọi vật như ngừng hoạt động, sau đó là tiếng cười của Ngư và Bình ta, làm 3 người kia nhìn 2 người 2 chân mày của họ hơi nhủu lại, người được gọi là Bạch dương nhìn 2 người họ lên tiếng:" Vui lắm sao mà dữ vậy?". Ngư và Bình liền gật đầu sau đó Ngư nhìn cười nhìn mấy người đó nói:" Mấy anh mấy chị hình như lắm người nào rồi đó". Người còn lại với cái tên Thiên yết khó hiểu nhìn Ngư, rồi cất tiếng tuy hơi lạnh:" Là ai thế nào?", sau đó cậu ta đánh mắt nhìn Sư từ người này lạnh như băng nhưng sao giống Cự giải như thế, Ngư thấy biểu tình khó tin của Thiên yết nhìn Sư từ liền giải thích:" Người mà 3 người nhìn làm thành người Cù đại gì đó.....",Ngư chưa nói xong liền bị Bảo bình chính lời nói:" Là Cự giải chứ không phải Cù đại rõ chưa", Ngư liền gật đầu trong lòng thầm nghĩ người gì cộc thấy sợ,rồi nói tiếp:" Cái người mà mấy người nhìn làm với người gì đó của mấy người , là anh tui tên Sư từ rõ chưa". 3 người kia nghe Ngư nói thế thì đơ người, lúc này từ xa một chàng thanh niên tóc cam khá giống Sư từ chạy tới, thờ hồn hên lên tiếng:" Sao các cậu không đứng ở chỗ hẹn làm tớ tìm các cậu mất chết, còn mấy người này là ai?",chàng trai đó không ai khác là Cừ giải ngược mặt nhìn bạn mình, rồi lại nhìn bọn Sư từ. Ngư cũng không thêm ở lại làm gì kéo Sư từ đi về một nước,không quên quay lại nói với mấy người đó rằng:" Cậu tên Cù đại gì đó ơi! về bảo bạn của cậu đi khám mắt lại đi, cận nặng lắm rồi!", nói xong cô kéo Sư và Bình đi mất biệt. Ngồi trong xe mà Ngư cứ cười mãi hôm nay đủ chuyện xảy vui thiệt. Trả T.bình về nhà cô, vừa về tới nhà là phóng lên phòng đánh một giấc, cô sẽ nhớ những người đã gặp và nhất định lần tới gặp họ sẽ kết bạn ngay.

Cuộc sống hiện tại vẫn như bình thường nhưng khi 12 con người, 12 cá tính, 12 tính vũ gặp nhau một cuộc sống mới sẽ mở ra, những cuộc thám hiểm sẽ bắt đầu, những nguy hiểm, những vùng đất lạ, những sv huyền bí.....VÀ đồng thời một trọng trách nặng nề sẽ đè trên vai họ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Những Người Bạn Mới 3

Một ngày cũ qua đi, một ngày mới lại bắt đầu với tiếng những chú chim hót líu lo trên những cành cây, tiếng xe cộ nhộn nhịp, không khí trong lành của buổi sáng, và những chiếc áo trắng trên đường tới trường, tiếng cười nói giòn tan, những câu chào hỏi thân thiết.....

Giới thiệu một chút về ngôi trường mà bọn Ngư học nha: là một ngôi trường danh tiếng, sân trường có thể chứa gần 3000 HS, dạy từ lớp 1-12, được trang bị thiết bị học tập và dạy học hiện đại nhất, bộ ngũ giáo viên xuất sắc hầu như điều tị hợp về đây,trường có đầy đủ tiện nghi là một trường học nổi trứ. Cảnh sắc ở trường tùy theo cấp mà muôn màu muôn vẻ, về đồng phục của trường là áo trắng viền xọc caro đỏ trong khá bắt mắt, nam quần dài đen hoặc xanh dương, nữ thì váy xọc caro đỏ trong rất dễ thương. Nói thêm mỗi lớp ở đây chỉ có 12 người 1 lớp thui cho dễ kiểm soát.

Bây giờ bọn Ngư cũng có mặt ở trong trường đang tìm lớp, bọn họ học lớp 10A3 nằm ở tầng hai của khối. Họ đi tới đâu cũng có ánh mắt dõi theo, hâm

mộ có, like có, hate có.....nói chung loại mắt nào cũng có. Ngu ta với thân hình nhỏ nhắn đáng yêu, tung tăn chạy trước, lâu lâu còn nở nụ cười làm mấy chàng mê mẩn, T.bình với thân hình cân đối nụ cười khả ái nhìn Ngu làm bao chàng ngây ngốc không rời mắt, Sur từ như ngọn lửa cháy không tắt cộng với vẻ lạnh nhạt càng thêm thu hút ánh mắt mấy nàng, nhưng k ai dám lại gần ba người họ vì ánh mắt đỏ chót của Sur rất đáng sợ họ vẫn chưa mún chết(t/g: hên là nhờ ánh mắt của anh Sur chứ không biết sẽ có chuyện gì đâu==). Sau một hồi tìm kiếm, họ cũng tìm được lớp mình, vì nghe tiếng mở cửa những thành viên trong lớp đưa mắt nhìn ra, bọn Ngu bước vào, bỗng T.bình và 1 chàng trai nhìn nhau không nhau không chớp mắt, không hên mà cùng lên tiếng: "Cô/anh cùng lớp với tôi?" và sau đó là hai tia sét chạm nhau, phát ra tiếng xẹt.....xẹt.....Cả gian phòng ai cũng nhìn 2 người như người từ trên trời mới xuống, hên nhờ bà cô bước vào chứ không biết 2 người định đầu mắt tới bao giờ nữa, bà cô vào cũng giới thiệu sơ, 12 cũng lười biếng vâng 1 tiếng cho có, làm bà cô hơi khó chịu nhưng cũng mau chóng vào việc của mình là chọn cán bộ lớp, xếp chỗ ngồi cho mấy anh chị đây và cho họ bắt đầu vào học lun. chuyện chọn cán bộ không ai có một ý kiến nhưng khi tới lúc xếp chỗ ngồi thì cái lớp như cái chợ, ba cô phải mất một lúc mới yên ổn được mấy anh chị ấy, nhìn mà tội nghiệp bà cô hơi bị tã tơi tàn tạ bước ra khỏi lớp.

Bắt đầu vào tiết 1, ông thầy trên bảng thì giảng thao thao bất tuyệt mà mấy bạn học sinh phía dưới thì mỗi người một việc, có ai thêm quan tâm lên bài giảng của ông thầy đâu(t/g: trời mới ngày đầu mà zậy rùi==). Ngu ta ngồi cạnh một anh chàng hơi kỳ quái, 2 người trong khá hợp cứ ngồi nói tùm lùm, không ở trên cũng ở dưới đất; T.bình thì ngồi cạnh Song từ, 2 cứ cãi nhau toàn chuyện chửi ra sao, đúng là bà cô kia sai lầm khi cho 2 người như chó với mèo này ngồi cạnh nhau, sau một hồi 2 người cũng bị mời ra ngoài, cho tại người ta yên; Sur từ thì ngồi cạnh cô nàng điềm đạm, hoạt bát, cô có màu tóc tím hơi ngả trắng tên Ma kết, Sur từ vốn kiêu ngạo và lạnh lùng nên không quan tâm cô nàng đó cho lắm quay mặt ra cửa; Chị của Song từ là Xứ nữ ngồi cạnh một anh chàng khá trẻ con tên Nhân mã, 2 người cũng chẳng quan tâm nhau là mấy; Anh trai Ma kết tên là Thiên yết ngồi cạnh một cô nàng đáng yêu, nhìn Thiên yết với mái tóc tím huyền của màn đêm thì cô nàng thì như ánh bình minh xui tan màn đêm với mái tóc vàng tươi tắn, cô tên là Kim ngư; Một anh chàng tóc cam vàng, lịch thiệp với cái tên Cự giải ngồi cạnh 1 cô nàng năng động, với mái tóc màu ngà voi đang uoi cười với anh là Bạch dương. Một cái lớp mỗi người một màu tóc(t/g: tui còn tưởng là bọn họ là tặc kẻ bông đó chứ), một cái lớp nổi bật nhất trường.

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT

2> SONG TỬ: một chàng trai ương bướng, đào hoatính tình thất thường, không được bình thường, body good, mắt vàng nhạt, tóc cam

3> XỨ NỮ: cô chị Song từ, hơi điệu đà,.....tính tình vui vẻ, lâu lâu hay làm nhảm, mái tóc hồng nhạt đôi mắt ruby hồng, thân hình người mẫu.

4> BẢO BÌNH: anh chàng không được mấy bình thường.....tính tình hơi nóng, hoạt bát dễ gần, với mái tóc xanh dương mượt mà, mắt màu ngọc bích lam

5> CỰ GIẢI: anh chàng dịu dàng, lịch thiệp,tính tình ôn hòa, vui vẻ, có mái tóc cam vàng, mắt màu cam

6> BẠCH DƯƠNG: cô bé nhỏ nhắn, đáng yêu.....tính tình dễ gần dễ khóc, mắt màu ngọc trai

7> THIÊN YẾT VÀ MA KẾT: 2 anh em kha 1 giống nhau.....tính tình 2 người ngược nhau, mắt điều màu tím

8> KIM NGƯ: cô nàng tươi như hoatính tình khá hài, thích ăn uống, mắt màu vàng tươi

9> NHÂN MÃ: anh chàng trẻ con, ham chơitính tình thích chọc ghẹo người khác, có mái tóc màu cafe sữa, mắt màu nâu.

10> THIÊN BÌNH: cô nàng xinh đẹp.....tính tình vui vẻ nhưng mất lối thì đừng bao giờ bảo cô nhận mơ đi, cô có mái tóc màu lục bích nhạt, mắt màu lá non thuần khiết

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 5: Những Người Bạn Mới 4

Sau 2 tiết học chán ngắt đầu năm, lớp của 12 con người đủ màu sắc cũng chịu rơi khỏi việc chẳng có gì có ích của mấy người họ, mà gần đầu nhìn xung quanh lớp học, và cùng 1 cảm nghĩ: "à! thì ra lớp không phải không có người" (t/g: tr ui bó tay chấm com rùi). Cự giải là người hòa đồng nên lên tiếng trước: " Các cậu có thể tự giới thiệu một chút về mình không? và mk tự giới thiệu mk là Cự giải, rất vui được wen các cậu"- Cự giải nở nụ cười tươi tắn nhìn m.n. Tất cả cũng phải dân chảnh nên lần lượt ns tên mk, tùy có vài tên chỉ ns tên rùi im re(t/g: hai ng Sur từ vs thiên yết chứ ài). Nhờ vậy tất cả cũng bt sơ sơ về tính cách của nhau, Nhân mã ta là người nhí nhảnh nhất trong lớp không chịu ngồi im, chứ tỏ cho điều đó là ra chơi cậu ta liền chạy ra ngoài nhanh như gió, rùi 1 lát lại chạy vào lớp kéo anh chàng Song từ đang rất " vui vẻ " đầu võ mồm vs chị Thiên bình ra ngoài, làm Song từ xem nữa là mặt hớn hở bị m. ta lôi đi mất bóng, thiên bình ta ngồi đó ngờ ngẩn chẳng hiểu gì cả, sau đó cô cũng được 2 anh em ngu ta kéo đi ra ngoài. Những người còn lại thì cũng đi đâu đó chơi lun(t/g: bây h đi sơ lượt tung hoạt động của 12 người nha) Song từ bị Nhân mã lôi đi như lôi bao tải, làm Từ hỏi mất mặt + bực bội nên cậu liền giựt tay lại lên tiếng cộc cằn: " Có chuyện gì mà lôi tao như thế hả?". Nhân mã gãi đầu cười cười xl Từ ta rùi như nghe tiếng động liền ra hiệu Từ im lặng, Từ ta rất ăn ý đứng nép ư 1 bên nhìn theo hướng mà Mã nhìn. Sau mấy giây im lặng bỗng thấy 1 đám người từ sau bụi cây sau rừng bước ra, cái làm 2 người kinh diễm là bọn người đó rất giống tất cả thành viên lớp họ, Song từ xém hét lên vì kinh ngạc, hên nhờ mã nhanh tay chặn m. Từ, sau đó 2 người nhìn lại lan2 nữa thì họ đã biến mất, 2 chạy ra nhìn qx như cảnh vật cứ như không có chuyện gì cả.

Phía bọn Xứ nữ thì đang đợi hai con người mà phát bóng hờ rùi, Kim ngư và Xứ nữ không bt đã ăn bao nhiêu món rùi mà chả thấy bóng dáng 2 người kia đâu, Nữ ta nhìn " sức ăn " của Ngu ta mà choáng váng, hình như cc xu hướng bực mk là ăn không ngừng thì phải, Nữ vì cũng chán nhìn cậu ta ăn

như bị bỏ dôi mấy kiếp kia mà đứng dậy đi tìm 2 người kia thì khựng lại mặt way ra nhìn cửa kính, Nguru cũng như cảm thấy được điều gì đó cũng ngừng ăn ngừng đầu nhìn theo hướng của Nữ đang nhìn, 2 người đơ vì phía ngoài là hình dáng bọn lớp họ thì phải ,

Vs những người còn lại thì không khác gì cả và tất cả cùng hành động là way nhanh về lớp học xem chuyeenjwais gì đang xảy ra, Sau một hồi không hện mà cả bọn đều cùng lúc đứng trước lớp nhìn nhau.....Hiện tại tất đang rất đau đầu, bỗng nhiên ma kết lên tiếng" các có nhớ họ mang trang phục j k?". M.n ngẫm nghĩ rồi Bạch dương cất tiếng:" Là trang phục cổ trang thì phải !"

Bảo bình cau mày khó tin ns:" Zậy họ tới đây làm gì, và chúng ta có liên quan gì k ?", sau câu nghi vấn của Bảo bình thì càng làm m.n nhức đầu hơn, những người bọn họ thấy giống họ tới nỗi như cùng 1 khuôn mà ra zậy nhưng trang phục họ mặt lại là đồ cổ đại, zậy họ có liên quan j k và điều đó mún ns lên cái gì đây, không ai bt dc. Và nhờ cái vụ đó mà 12 chơi vs 1 cách quái dị , nhanh 1 cách chóng mặt, nhưng những cái vĩa giữa Song tử và Thiên bình thì vẫn diễn ra khá là điều đặn, đúng h đúng giấc nha.

Trong lớp hai con người lun sống vs 1 châm ngôn:" im lặng là vàng" chính là Thiên yết và Sur tử , trừ em gái mk thì chả wan tâm ai cả. Hôm nay cũng là tuần thứ 2 trong mấy tuần đầu, bắt đầu mở mang lun là cuộc chiến mồm của 2 cái sv nào đó và sau là màn can ngăn +chào hỏi. Tụi con gái kéo ưa ngồi một bên và tụi con trai thì cũng zậy. Bên mấy nàng Nữ ta cất tiếng:" chiều nay đi đâu chơi k ?". Ngur và Kết là dân ham chơi nên nghe tới đi chơi thf mất sáng trưng nhìn Nữ đồng thanh:" Đi, đi chứ! ở đâu thế ak?"

Nữ cười tươi , nhẹ xoa đầu hai cô bạn trẻ con ns:" khu đi săn lịch sử nổi tiếng Quốc Đại, đi k?". Mấy nàng nhìn nhau rồi cũng gật đầu. Sau đó, Nữ quay qua bên mấy chàng hỏi thì mấy chàng cũng nhìn nhau rồi cũng gật đầu , thế là cả bọn hạn 1h00 gặp ở cổng khu di sản.

Sau khi đi tới nơi đó thì bọn họ sẽ dc trải qua 1 cuộc hành trình khá dài đây, bọn họ sẽ dc sẽ là gì trong câu chuyện sắp bắt đầu. Và tình bạn, tình yêu có giúp họ thoát khỏi những dã tâm của hoàn cảnh k, đ/g nhớ đón đọc nha

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Xuyên Không Sao?

Đúng 1h00 12 người đều có mặt ở trước cổng khu di tích, sau màn chào nhau tất cả cũng bước vào tham quan, 12 vừa bước vào trong thì đập vào mắt họ là không gian cổ trang không thể cổ hơn , rộng lớn, nguy nga, đậm chất xa xưa và phong kiến , ở đây lưu trữ rất nhìu di sản thế giới về các đời vua chúa xưa, từ đồ dùng , ảnh..., đến những sự tích tốt hay xấu của những đời trước có thể ns là ở đây có tất cả. Ngoài ra ở đây cũng là 1 cung điện thời xưa dc người chủ tu sửa nhưng không thay đổi nó cho tới bây h, cung điện nay không ai nhớ nổi nó xuất từ bao h nó vẫn là 1 ẩn số không dc giải thích. Trong lúc m.n đang trầm trồ nhìn xq, thì bỗng Ngur lên tiếng trong giọng ns có chút kinh ngạc:" m.n qua đây xem có 1 bức hình, có những người tụi mk gặp vào mấy tuần trước nè". Tất cả bước nhanh tới, ai cũng không khỏi kinh ngạc, trong bức ảnh đó có đúng 12 người và đặc biệt là cách đứng y như 12 lúc bây h. Sau đó tới lượt Bảo bình lên tiếng : " m.n tớ vừa thấy bóng mấy người đó đi vào cái cửa chỗ di tích tượng kia". M.n không chần chừ liền đi về hướng đó, hình như họ nghe có người lên tiếng gì đó không rõ , khi 12 đã đi qua cánh cửa ấy thì cửa liền đóng lại những con người đó xuất hiện đứng đối mặt vs họ, Bạch dương lên tiếng nghi ngại ns : " Các ngươi là ai thế tại sao lại giống chúng tôi, các người mún gì ?". Những con người đó không ns gì chỉ tiến dần về phía họ, theo bản năng tất cả lui về sau cho đến khi lui không dc nữa, 6 chàng đứng chắn trước mấy nàng, Sur tư giận dữ nhìn mấy người trước mặt, Thiên yết bắt đầu cau mày và những chàng khác thì đã làm mặt dữ nên những con người tạm thời dừng lại, một người giống Cư giải tươi cười cất tiếng : " Các người đừng lo vì chúng tôi là các người mà các người cũng chính là chúng tôi, chúng tôi chỉ tới đây để đưa các người về vs thế giới thật sự của mk mà thôi". Tất cả nghe xong câu ns đó, ai cũng nghi hoặc nhìn những ng kia, Sur tử không thể im lặng nữa liền lên tiếng:" ý các người là sao đây?", Thiên yết cũng tiếp lời : " vốn chúng tôi không thuộc về nơi này sao?", Và hai người là cái gật đầu , người giống Ma kết lên tiếng:" đã đến lúc rồi". Sau câu ns đó của ng kia 12 không kịp hỏi thêm điều gì liền thấy m.n thứ như tối sầm lại và chuyện gì xảy ra chẳng ai bt dc nữa.

Bây giờ là 1 ngày mới của 1 nơi nào đó , trước mặt ta là 1 cảnh sắc sinh động của sáng sớm, tiếng chim hót líu lo, gió bay lùa vào những tán cây xanh tươi, những tia nắng non nớt chiếu xuống trần gian dịu dàng mà ấm áp bt mấy, vs những bông hoa đua khoe sắc dưới nắng càng làm cảnh vật thêm xinh đẹp hơn. Một con người vẫn con yên trong giấc ngủ cũng mở mắt, người đó cau mày rậm lại nhìn xq, căn phòng này đâu phải phòng mk đã vậy cách bài trí là cách trang trí thời cổ trang thì phải, bỗng bên ngoài nghe dc tiếng động gì ở trong liền bước nhanh vào cùng 1 câu rất cung kính:" Chúng nô tì khấu kiến hoàng thượng, ngài đã tỉnh, xin cho chúng nô tì hầu ngài rửa mặt và sửa sang trang phục chuẩn bị lên triều ạ". Người được gọi là hoàng thượng đó là Sur tử ta, cậu cau mày có phải mk nghe lầm họ đang kêu ai là hoàng thượng, là mk sao, cậu cũng chẳng thừa năng lượng để hỏi, cậu từ từ ngồi dậy, đưa mắt lạnh nhìn từng người , làm mấy nô tài vs thái giám sợ xanh mặt không dám lên tiếng , vì cậu là người biết sử lí tình huống nên liền phát tay ý bảo bọn nô tì lui , rồi nhìn tên thái giám cất tiếng:" nhà người ở lại ta có việc hỏi ngươi". Tên thái giám sợ run cầm cập nhìn cậu ns:" Hoàng thượng cứ hỏi nô tài bt gì sẽ trả lời ngay"

Sur tử khề gật đầu, dựa người vào thành giường, không nhìn tên thái giám nữa lười biếng nhắm mắt, ạnh giọng hỏi:" ngươi tên gì? đây là đâu?"

Tên thái giám nghe cậu hỏi thì hơi kinh hoàng, nhưng liền trả lời:" Tâu hoàng thượng nô tài tên Phùng Hải, đây chính là Thiên Nhật quốc, ngài không sao đấy chứ?".

Sur tử ngẫm lại cái tên Thiên Nhật cả chục lần nhưng trong trí nhớ của cậu cái tên này không hề tồn tại, cậu ngán ngẫm, rồi ns:" Hôm nay trẫm thấy không khỏe , người tự bt phải làm gì rồi chứ". Tên nô tài nghe vậy liền dạ 1 tiếng rồi bc ra ngoài. Sau vài phút tên thái giám kia đi ra Sur tử liền đứng dậy làm

vsen trong cạu khá ổn, cho tới khi mặt đồ nhĩ cả 1 vấn đề đành nhờ bọn nô tài vào mang giúp và cạu quan sát kĩ cách mặt để khỏi phải để người khác làm, cái cạu ghe là người khác chạm vào mk(trừ em gái . Vì hôm nay không vào triều nên đi tới ngự hoa viên để uống trà và nghĩ để tìm ra em gái, m.n quan trọng là cách để quay về.

Ở nơi khác thì có 3 cô gái vui cười như tết kéo nhau đi vào 1 khu vườn trong 1 phủ tướng quân lớn, khi 3 người vào lại cũng không khác Sur từ là mấy,mỗi người 1 cảm xúc, 3 người này chính là Xữ nữ-Bạch dương-Thiên bình

Xữ nữ nhìn hai người kia cười : " Cứ như nằm mơ vậy tui mk xuyên không đó"

Bạch dương thì ngu ngơ không hiểu gì hết : " Tớ thấy chẳng có gì như nằm mơ cả, mk lo cho m.n quá không bt họ ở đâu rồi" bạch dương xịu mặt

Thiên bình thì cảm thấy khá hoảng nhưng cố giữ bình tĩnh:"h trước mắt ta phải bt mk là gì ở đây cái đã rồi tính tiếp". Sau câu ns của Thiên bình thì 2 cô kia liền gật đầu, liền đi hỏi .

Và lại 1 chỗ khác bên ngoài kinh thành có bóng 2 nam 2 nữ 8 mắt nhìn nhau, bọn họ đang ở trong rừng thì phải, trên người ai cũng có 1 loại vũ khí khá mạnh, chính là 4 người Ma kết-Kim ngư-Nhân mã-Song Tử(t/g: cho tui xl đ/g Kim Ngư là nữ ak) Nàng ngư lên tiếng trước:" Các cạu có bt chúng ta đang ở đâu không ?"

Song tử nhìn xq, rồi ns:" hình như đang ở trong rừng thì phải"

Ma kết và Nhân mã thì bay nhảy tán lạn, làm 2 ng kia phát bực mà nhún đầu từng đũa, cái quan trọng bây h là phải tìm m.n ngay và lun

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Xuyên Không Sao? P2

Quay lại trong cung có 1 cô nàng gần giữa trưa rồi ms chịu dậy, vừa dậy là bị 1 đám người xoay vòng vòng chẳng hiểu gì cả, cô nàng chỉ bt ảm ảm, mặc họ làm gì mk cũng không rõ, khi bừng tỉnh thì lúc này trên người cô là một bộ đồ cổ nhân và cô đang ngồi trong 1 căn phòng lạ hoắc, cô bỗng thốt lên:" Không lẽ mk xuyên tới nơi đây sao?". Có lẽ do tiếng cô thốt lên khá lớn làm những con người ở ngoài liền mở cửa chạy vào, lo lắng lên tiếng:" Công chúa có gì thể ạ" Nhìn những người lo lắng nhìn mk, chỉ bt cười, lên tiếng cho họ an lòng:" ta không sao, chỉ là bị bất ngờ giật mk thôi, không có gì đáng lo đâu"

Những cung nữ cung không mún làm cô khó chịu liền cáo lui ra ngoài, chờ cô phân phó, cô cười gật đầu, khi chỉ còn mk cô thì cô liền hững hờ đi nhìn ngắm xq, cô nàng này chính là Song ngư .

Bây h là anh chàng đã tỉnh cùng lúc vs Sur ta, trên người anh hình như không phải bộ đồ của dân thường hay nô tài, thái giám trong cung mà hình như là bộ đồ của quan viên mặc rất oai phong+vs sự lạnh lùng càng làm anh thêm ra khí chất cao trọng, không ai dám đụng tới.Người này chính là Thiên yết , anh đang đi tìm 1 chút về nơi mk ở và sẵn tìm cách kiếm được em gái cùng mấy người kia. và nhờ vậy anh cũng bt đôi chút về mk và công việc của mk ở đây, thân là 1 quan đại thần thân cận của hoàng thượng còn đảm nhiệm nguyên 1 bộ phận quân sự của quốc gia anh có thể bt trọng trách của mk rất lớn, thật là hơi phiền nhưng anh cũng không thêm quan tâm chỉ nhủ anh không thừa năng lượng cho mấy việc đó.(t/g: tr tr đây là công việc liên quan tới an nguy của đất nước đó ak, thật bó tay)

Ở trong kinh thành. có hai con người thành thạo đi tham quan xq, không bt do màu tóc hay do nhan sắc, hay là do trong họ giàu có mà đám đông cứ nhìn họ không ngó, đã vậy còn bàn tán khá sôi nổi, làm hai người khá phiền+ khó chịu, đành vội bước nhanh hơn, đó chính là 2 người Bảo bình và Cự giải họ cũng như những người khác là phải tìm được những người khác, nên họ cũng không có hứng thú vs phong cảnh cho mấy, và vì do dân chúng cứ nhìn họ nên tìm 1 chỗ vắng 2 người liền dùng kinh công phóng đi mất hút, mà họ cũng không bt tại sao họ lại bt mấy cái kĩ năng này nữa.(t/g: 12 người chỉ trừ Thiên bình, Xữ nữ, Bạch dương và Song ngư là không có 1 chút võ công gì, nhưng lại mấy chị lại giỏi những việc khác,rất có ít nha)

Bây h ai cũng trên đường tìm những người còn lại, nhưng vấn đề gặp được nhau không , không ai bt được có trời mới bt. và hiện tại cũng đã trưa nên từ nhóm người phải dừng bữa ms thể tiếp tục tìm kiếm(t/g: tội cho mấy anh chị ở ngoài cung phải cực thân rồi).

Bốn người bọn Song Tử, bây h đang ở trong kinh thành, và đang ở khách điểm nghỉ ngơi lấy sức, hiện tại họ đang ngồi ở 1 bộ bàn gần cửa sổ của quán nhìn ra sự náo nhiệt bên ngoài không khỏi cảm thán, ở cổ đại cũng đâu khác gì hiện đại là mấy nhưng không khí lại rất trong lành và dễ chịu đến lạ thường.Song tử thử nhấp 1 ngụm trà, chỉ 1 ngụm nhưng làm thấy thanh thanh mùi vị trà trong phé quản, rất ngon nha đã vậy con được ngắm đồng người qua lại thật tuyệt, có mơ cạu cũng không mơ được như thế này đâu. Cô nàng Kim ngư ta thì khá lười chổng cằm nhìn ra ngoài, mặt không 1 chút hứng thú đành đứng dậy bước vào phòng chuẩn bị sẵn để đánh 1 giấc, Ma kết thấy thế liền lên tiếng hỏi:" Cạu đi đâu thế Ngư?"

Ngư ta lười nhát, đưa tay che miệng ngáp 1 cái thật dài , rồi ms ns:" Đi ngủ cạu đi không?", Ma kết nghe tới cô cũng thấy có chút mệt liền gật đầu đi theo Ngư về phòng mk, đánh 1 giấc lấy lại sức ms được. 2 cô gái đã đi ngủ, chỉ còn 2 chàng trai vẫn còn mê mẩn ngắm phố, nhấp trà rất ra dáng nha. Bỗng Mã ta không ngắm nữa quay sang nhìn Song tử lên tiếng:" nè! cạu nghĩ chừng nào ta ms được mấy người kia đây"

Song tử ngừng ngắm cảnh , đặt nhẹ tánh trà xuống bàn, hơi thở dài trả lời:" sao mà tớ bt được, họ ở nào ta còn không rõ làm sao bt được bao h ms tìm được họ, cái này cậu đi hỏi ông trời thì hơn"

Mã nghe Tử trả lời thế thì ỉu xiu, nằm dài ra bàn chán nản , trong lúc đó 2 người Cử giải và Bảo bình cũng tình cờ đi tới khách điểm mà bọn Song tử nghĩ, liền nhìn thấy 2 đáng người quen thuộc , Cử giải nghĩ hoặc nhìn 2 người kia ns nhỏ vs Bảo bình." Bảo cậu có thấy hai người ngồi bàn cạnh cửa sổ đáng kia quen lắm không?"

Bảo bình đưa mắt nhìn 2 người kia 1 lượt rồi ms lên tiếng:" rất có thể, tụi mk tới đó xem thử", Cujwngiair nghe thế cũng chỉ gật đầu, cùng Bảo bình bước tới hai con người tâm hồn còn treo ngược cành cây kia. Bọn họ không bt bước tới trước mặt hai người Song Tử và Nhân mã bao lâu rồi nhưng chả thấy họ có động tĩnh gì, Cử giải đành lên tiếng , gọi hồn 2 người kia về nhập xác ak:" Song tử, Nhân mã 2 cậu nghĩ gì mà thất thần vậy"

Nhân mã ta là do còn chưa thoát khỏi sự chán trường, rất thành thật trả lời, mà không cần bt người trước mặt mk là ai:" Tụi tui đang nghĩ cách tìm những người bạn kia, nhưng vấn đề là còn không bt họ ở đâu sao mà tìm haizzz"

Bảo bình cười vỗ vai 2 tên kia và lên tiếng:"Nhân mã, Song tử , tụi tớ Bảo bình và Cử giải đây,không ngờ lại tìm thấy các cậu ở đây nha". Hai con người kia nghe thế ms ngẩn đầu nhìn 2 người trước mặt thì mừng rỡ, liền kéo Bảo và Giải ngồi xuống nc phẩm, về việc từ lúc tỉnh lại tới h vẫn vãn và mây mây

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Hoàng Cung

Sau khi dùng xong bữa trưa của mk, Ngự dẫn theo 2 cung nữ mk mới kết tình tì muội là Tuyết nhi và Tuyết linh ra ngoài chơi, cô phải ns đỡ lăm 2 cô tiểu muội ấy ms đồng ý, và nhờ qua lời 2 muội muội, cô bt khá nhiều về cách hoàng cung này, như lời của thiên hạ nói về hoàng cung không có gì sai cả, hoàng cung đúng là 1 chốn phồn hoa, xa hoa nhưng nó cũng là nơi mưu đồ, ác tâm đầy rẫy, rất đáng sợ, và rất làm thay đổi 1 con người nhanh chóng. Và cô càng không hiểu nhiều người bt vào cung rất nguy hiểm nhưng vẫn cầm đầu vào, bọn người đó thật ấu trĩ. Bên Sư tử thì đang tản bộ, và có vài người leo đèo theo sau làm cậu cũng hơi khó chịu nhưng cũng đành lơ đi.Đôi khi gặp vài chúng đại thần, đa phần là hỏi thăm long thể của cậu, không thì lại lời mấy cái lời nịnh hót ra nghe mà nhảm, Sư tử chỉ âm uk cho qua chuyện, rồi lại bước đi. Bỗng đi được chưa bao lâu, cậu lại nghe thấy tiếng nói lớn ở phía trước hình như là cãi và thì phải, Phùng hải định sai người đi xem chuyện gì, thì cậu liền ngăn lại ra hiệu im lặng, rồi liền bước về phía tiếng ồn đó.

Ở hiện trường đang có 2 phe, 1 bên 3 người: 1 người hung hãn nhìn phe bên kia, 1 người thì run rẩy quỳ dưới đất được người còn lại đỡ dậy, 1 bên thì 6 người. 2 bên chỉ có 2 cô gái lên tiếng. 1 giọng đầy tức giận lên tiếng:" Ôi! hoa của ta, những đóa hoa của ta, ai làm!"

Ngự đứng đối mặt với người kia, nở nụ cười kinh miệt, lên tiếng:" Ta làm đó ngươi làm gì được ta, Tàn Quý Phi"

Người được gọi là Tàn quý phi kia nghe tiếng giọng thù phạm thì liền đưa mắt nhìn, nhìn thấy Ngự thì hừ 1 tiếng, Tuyết linh thấy vậy liền lên tiếng:" Tàn quý phi không liên quan tới công chúa là nô tì bất cần, xin người tha cho công chúa cứ sự phạt nô tì". Ai trong cung không bt trong cung Tàn quý phi là người mà hoàng thượng sủng ái nhất, và ả ta rất độc ác, không ai không sợ nên Tuyết linh không mún làm liên lụy cô, liền quỳ xuống nhận tội.

Tàn quý phi nghe vậy liền quay đầu nhìn Tuyết linh,lừa giận càng tăng lên, hung hãn lên tiếng:" Ngươi giỏi lắm! dám làm bẽ chậu hoa của ta, người đầu lòi con tiện nữ này đi đánh 50 trượng cho ta". nghe được câu đó của ả, Tuyết linh rụng rời chân tay, Tuyết nhi cũng bắt đầu hoảng sợ, Ngự thì lừa giận bóc lên tới đầu, liền lên tiếng:" Ai cho các ngươi chạm vào người của ta, ai dám làm hại họ dù chỉ 1 cọng tóc ta liền không tha"

Thấy Ngự chần trước Tuyết linh, Tàn quý phi hơi hạ hỏa nhìn Ngự, tươi cười nói:" Công chúa đừng kích động, ta không mún làm khó ngươi, ta chỉ mún đòi lại công đạo cho chính mình thôi, ai bảo con tiện nữ đó dám làm bẽ chậu hoa mà ta nâng niu, ỉu thích nhất, ta chỉ làm theo quý cù trong cung thôi, xin Công chúa đừng làm khó ta, giao con tiện nữ đó cho ta trừng phạt thích đáng đi"

Ngự cười lên 1 tiếng kinh bỉ, lặp lại lời ả ta:" làm theo quy củ? trừng phạt thích đáng?Chỉ vì 1 đống hoa nhạt nhẽo đó? hahaha....." Ngự ngừng 1 chút bước tới trước cái chậu hoa đã bẽ tan tành, 1 chân không thương tiếc dẫm lên những đóa hoa làm chúng nát tan, rồi nói tiếp:" Đúng là chúng rất đẹp.....nhưng vì chúng mà ngươi trừng phạt 1 con người thì chúng không đáng sống nữa, ngươi làm ta phải khinh ngươi,Tàn quý phi ả", khi thấy dẫm đã đủ, Ngự liền bước tới trước 2 chị em Tuyết nhi che chắn cho 2 cô, khoanh tay trước ngực cười lạnh.

Tàn quý phi nhìn những đóa hoa đẹp đẽ của mk găng công nuôi trồng, mới ra hoa được vài ngày mà h day lại như thế bị ngươi ta dẫm nát tan, thì không khỏi đưa mắt oán hận nhìn Ngự, lừa giận ngút trời, nguyền rủa nguyền lời. Ngự thấy thế thì tươi cười, kinh miệt nhìn ả ta, Tàn quý phi thấy nụ cười đó của Ngự thì càng hung hãn, liền lên tiếng:" công chúa ngươi quá đáng lắm, hôm nay ta phải thay hoàng thượng dạy dỗ ngươi, người đầu liền lên đánh công chúa và 2 con tiện nữ kia cho ta"

2 chị em Tuyết nhi nghe thế lòng hoảng loạn, còn Ngự thì nhúu mày tự nhủ lòng tán dương đúng là ác độc, không tha ai cả, 2 cung nữ của Tàn quý phi xông lên chuẩn bị giáng vào mặt ngự mấy cái bạt tay, thì từ 1 giọng tức giận vang lên:" Ai thay trẫm dạy Công chúa"

Đám nô tài nghe giọng đầy giận dữ của Sư tử thì sợ hãi, mặt trắng bệch quỳ xuống cung kính kinh hô, Tàn quý phi cũng thế run rẩy thỉnh an Sư, nhưng

cậu chẳng quan tâm, Ngu thấy người bước tới là hoàng thượng, còn là anh trai mình liền nhanh xà vào lòng y, khóc thét lên, Sư tử cung chiều dốc dành mọi mệt mỏi trong lòng, sau liền đưa mắt giận nhìn từ người có mặt trầm giọng:" Chuyện gì mà mau"

2 chị em Tuyết nhi run run lên tiếng kể lại, là lúc này 2 cô đuổi theo Công chúa, bởi người đầu chịu ngồi yên cứ chạy nhảy lung tung, làm 2 người đuổi theo mệt đứt hơi, bỗng vô tình trong khi đuổi theo Ngu, Tuyết linh vô tình làm ngã 1 chậu hoa, mà không lường được đó là chậu hoa yêu thích nhất của Tần quý phi, nên mới xảy ra sự việc hiện tại.

Sư tử nghe xong đưa mắt giận dữ nhìn Tần quý phi, cậu không cho là ta có cơ hội báo chưa liền lên giọng lạnh băng: "Nhất là ta vào lãnh cung cho trăm, bất cứ ai cũng không được tham hỏi là". Không nói nhiều cậu liền quay lưng ôm ngư trong lòng, thẳng 1 đường tẩm cung của mình bước đi, Tần quý phi ở phía sau nước mắt 2 hàng ngã ngồi trên đất không tin nổi vào tai mình, về phần 2 chị em Tuyết nhi liền đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Tìm Kiếm

Ở trong 1 phủ tướng quân, có 3 cô nàng đang nhàn hạ, ngắm cảnh và ăn bánh trong hoa viên. 3 cô nàng thu thập thông tin rất nhanh, nên nhập vai rất nhanh nhả. Trong phủ này, 3 cô còn có 1 người huynh đang làm trong cung là người nắm giữ quân lính, còn 3 cô theo thứ tự thì là Xử nữ, Thiên bình rồi út là Bạch dương. Ở thời cổ đại mà chỉ có 4 đứa con, 1 vợ thì quá là hiếm nha, mà 3 cô lại được thật là vinh hạnh, 3 cô giờ rất mừng biết huynh của mình là người như thế nào, nhưng bèn là người làm trong phủ bảo huynh ấy đã vào cung từ sáng sớm rồi. Thiên bình chán trường nhìn hai người kia, người thì điệu, người thì ngây ngô chơi vs mấy con thỏ, làm cô chỉ muốn đi ngủ, h cô chỉ muốn được đi đâu đó chơi quá. Đang trong tình trạng chán đó, bỗng mẫu thân của các nàng từ xa bước tới, tuy đã 40 nhưng mẫu thân các nàng nhìn vẫn rất trẻ trung, không thua gì các nàng cả, bà nở nụ cười hiền hậu khi tới gần 3 cô, thanh âm dịu dàng cất lên:" các nữ nhi của ta đang làm gì thế, cả ta tới mà cũng không biết ha"

3 cô nghe thấy thế liền quay lại nhìn đứng dậy ôm lấy mẫu thân, rồi kéo mẫu thân xuống ghế ngồi, 3 người thảnh thơi vòng trước mặt mẫu thân mình. Xử nữ tươi cười nhìn mẫu thân, lên tiếng:" Mẫu thân, sao người tới không nói tụi con, để tụi con đưa vào àk"

Mẫu thân các nàng cười, xoa đầu các nàng, rồi lên tiếng: "ta tới là mừng cho các con biết một tin "

3 nàng nghe thế nhìn nhau, rồi lại nhìn mẫu thân của mình, rồi cùng đồng thanh:" Tin gì thế mẫu thân"

Mẫu thân các nàng cười tươi, kéo các nàng đứng dậy:" Sau 1 hồi này phụ thân của các con, Chúng ta đã có thể ra ngoài phủ, đi chơi 1 ngày"

3 nàng nghe thế thì mừng rỡ, kéo ngay mẫu thân đi thay đồ nhanh chóng lên đường, các cô rất tò mò xem quan cảnh ở nơi này có giống như trong phim không. Sau 1 lúc lâu 4 người liền lên đường, đầy hào hứng và mong đợi.

Ở tại nhóm 6 người Cự giải, thì đang trên đường đi tiếp, 6 người như trở hành tâm điểm của kinh thành, ai cũng sắc đẹp diễm đảo lòng người, mỗi người một vẻ. Bọn họ bị sam soi cũng có chút khó chịu nhưng cũng phải chịu, đi được 1 khoảng họ liền thấy 1 cảnh trong khá hay ho, 1 nam nhân lại đi bắt nạt 1 cô gái thật nhục nhã. Cự giải là 1 người hòa nhã thấy cảnh đó hông khỏi nhíu mày, nhả nhận đi tới, 1 tay để sau lưng tay kia nắm lại để trước ngực từng bước đi tới, 5 người còn lại thấy thế cũng bước theo. Khi đã bước tới, Cự giải nhẹ nhàng lên tiếng:" Huynh dài này k biết vì cái gì lại đi bức một cô gái như vậy"

Tên đó nghe giọng nói của Cự giải liền nhẹ nhàng ngược lên nhìn người nào, tay thì vẫn nắm chặt cổ tay của cô gái họ. Tên đó nở nụ cười kinh miệt nhìn Cự giải, đưa mắt đánh giá Cự giải:" Người là ai mà dám xen vào chuyện của ta, ta tự giới thiệu với người lun, ta là con quan tri phủ ở đây, ai dám làm gì ta, vì vậy ta khuyên người nhanh biến đi"

Bảo bình đứng đằng sau Cự giải, nghe thế chỉ muốn bước lên cho cái tên kia 1 đấm liền bị Cự giải chặn lại nên thôi chỉ nuốt con giận xuống, về phía 4 người còn lại, Kim ngư bước lên trước hai tay khoan trước ngực, lên tiếng:" Hừ! con quan thì sao, tụi ta cũng chẳng sợ, nhà có chức quyền lên mặt với người khác, ta thấy nhà người không đáng làm cầu vồng"

Tên đó nghe thế thì mặt đỏ bừng vì tức giận nhưng nhìn thấy người nói là 1 cô nương thì lại nở nụ cười dè dặt ra, thả tay nữ tử kia ra đi tới trước mặt:" Mỹ nhân này, nàng thật đẹp chịu về làm vợ ta, ta hứa sẽ k bạc đãi nàng đâu"

Tên đó nói xong định đụng vào người Ngu, cô liền né sang 1 bên, đưa mắt khinh bỉ nhìn tên biến thái kia, khề mở lời:" Hừ! người còn k bằng loài cẩu, người đừng có mơ mà bảo bọn cô nương lấy người, 10 kiếp ta cx k cần người "

Song Tử đứng ngoài này h im lặng xem, bước lên cạnh Ngu lên tiếng: " Thui được rồi không còn nhiều thời gian, ta mau đi tìm những người còn lại, vs lại cô gái kia đã thoát, đi mau"

Tất cả chỉ oh 1 tiếng, rồi liền bước đi không thèm để ý tên kia còn tức giận nhìn họ. Bây giờ trong mọi người bọn họ đều có 1 suy tư riêng, và hàng ngàn câu hỏi không được giải đáp.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

Quay lại hoàng cung, Sư Tử đang phải bận rộn xem 1 đồng tấu chương cao như núi trong thư phòng, thì nàng Song Ngư ta lại rất thành thạo cùng hai nha hoàn phải nói là hai muội muội kết nghĩa của nàng sau khi được hoàng huynh đồng ý cho hai nha hoàn gọi nàng là tỷ tỷ, từ lúc đó nàng liền bỏ mặt hoàng huynh mà đi chơi với các nàng kia, làm Sư nghĩ lại chỉ cười trừ rồi lại tiếp tục công việc của mình, đây là đầu tiên Sư phải làm nhiều như vậy làm cậu không khỏi có chút khâm phục họ và kèm hai từ sư phụ.

Ở nơi khác trong cung, Thiên Yết đang làm quen với công việc là đại tướng quân của mình, anh vừa từ biệt mấy vị đại thần trong triều xong, đang đi dạo xung quang hoàng cung bỗng từ xa có 1 cô nương chạy tới vấp phải đá xấp ngã anh liền thuận tay đỡ lấy, cũng từ hướng cô nương được Thiên Yết đỡ có 2 cô nương khác hồi hả chạy tới, cứ lun miệng là công chúa đợi chúng nô tỷ, nhờ vậy anh có thể biết được thân phận của cô nương mình vừa cứu.

Sau khi cô nương được gọi là công chúa kia, được hai nô tỷ đỡ lấy từ tay của Thiên Yết, thì khẽ cúi người kính cẩn chào anh, anh chỉ khẽ gật đầu định đi thì tiếng cô công chúa ấy lại lên tiếng:

_ Đa tạ đại tướng đã đỡ ta! không biết bây giờ ngài định đi đâu thế?

_ Chỉ là cái nhấc tay công chúa không cần để tâm! Thần chỉ đang đi tản bộ thôi.

Cô công chúa nghe Thiên Yết bảo là đi tản bộ thì khẽ vui mừng trong lòng, nhưng về mặt thì cười rất điềm đạm đúng chuẩn mực của một công chúa, dịu dàng lên tiếng:

_ Đại tướng! ngài không cần khách khí như vậy, ta có thể cùng ngài tản bộ hay không?

Thiên yết tuy không thích có người đi cùng mình nhưng anh vẫn phải nể mặt cô công chúa này, đó là cách cư xử đúng mực nhất vả lại anh cũng mấy mún chúc thêm phiên bởi mấy cô công chúa khác, nên đành bắt đầu đi lên tiếng:

_ Được

_ vậy chúng ta đi thôi!

Thiên Yết chỉ khẽ gật đầu, 2 người cùng bước đi những cung tì cũng như những công chúa,....nhìn họ với đủ loại ánh mắt, Thiên Yết chẳng mấy để tâm, trên khuôn mặt anh chỉ là sự xa cách và lạnh lùng, suốt cả chặng đường anh không mở miệng một lời đôi lúc cũng chỉ khẽ "uk" hoặc gật đầu cho có lệ. Còn cô công chúa không biết là nàng nhiều chuyện hay thực tiễn có nhiều chuyện để có nói hay không mà nàng nói không ngừng, mọi người nhìn Thiên Yết cũng khâm phục sự nhẫn nại của anh, thật ra vốn dĩ anh có nghe đâu mà nhẫn nại với không nhẫn nại.

Bỗng nhiên 1 tiếng nói của một cô gái, như là ngạc nhiên cùng vui mừng, chạy tới hướng của Thiên Yết càng ngày càng gần, Thiên Yết khẽ nhìn người đó cũng cố chút tin nhìn người đang chạy tới, còn cô nương kia càng chạy thì càng nhanh không cần thận vấp phải viên đá, Thiên Yết thấy thế liền thở dài đưa tay đỡ nàng.

_ A! hên quá xem nữa tường bị hôn đất mẹ rồi chứ.

_ Cô thật chẳng biết nhìn đường gì cả!

Cô nương đó chính là Song Ngư, cô bấu môi với Thiên Yết làm anh khẽ cười nhìn cô, làm ai thấy cũng không khỏi ngẩn người, thấy thế Thiên Yết liền thu lại nụ cười kia, đưa ánh mắt lạnh lẽo nhìn những người xung quang, Song Ngư khẽ cười khi nhìn thấy sự sợ sệt của những người xung quanh, đành lên tiếng:

_ Thiên Yết ak! không cần làm họ sợ như thế nhìn thật buồn cười nha

Mọi người nghe Ngư nói thế trên đầu không khỏi có 3 vệt hắc tuyết chạy dọc xuống đầu, từ khi nào bọn họ có 1 cô công chúa quái dị như bây giờ, Thiên Yết có chút nhức đầu với Ngư, đành lên tiếng:

_ Cô ở đây, vậy Sư Tử đâu?

_ Ak huynh ấy đó hả đi theo ta

Không để Thiên Yết nói thêm câu nào cô đã kéo anh đi mất dạng, về cô công chúa kia này giờ bị xem là không khí thì chỉ biết nắm khăn trong tay mà

vò, chứ không thể nói thêm gì cả. Còn Thiên yết thì bị Ngư kéo đi từ phía hướng về chỗ của thư phòng của hoàng đế mà đi tới, làm Thiên yết không khỏi nhủ mảy may khi đã tới trước cửa thư phòng 2 người bị thị vệ chặn lại:

_ Xin công chúa và đại tướng quân dừng bước hoàng thượng đã có lệnh không ai có thể vào trong.

_ Hừ! Vậy các người mau vào báo là có ta tới tìm huynh ấy !

_ Vậy xin công chúa đợi thần!

Thị vệ nói xong liền quay người bước vào trong, khoảng vài giây từng bên trong có 1 người cùng với thị vệ lúc này đi ra, trên người là một bộ đồ trắng nhìn rất phóng khoáng nhưng không kém phần uy nghiêm của một bậc đế vương, từ bước đi ra, khẽ lên tiếng:

_ Muội kiếm ta có việc gì ak ?

Ngư cười nhìn Sư Tử, bước tới trước mặt Sư kéo anh tới trước mặt Thiên yết, Thiên yết thấy thế liền cúi người cung kính lên tiếng:

_ Thần tham kiến hoàng thượng vạn tuế, vạn vạn tuế.

_ Bình thân! không cần phải đa lễ với ta, không ngờ cậu ở đây

_ Thần cũng vậy!

Thấy đứng ở đây cũng không thích hợp để nói chuyện nên Sư liền mời Thiên Yết vào nghỉ hoa viên của mình mà bàn chuyện. Ngư thì lại tiếp tục cuộc chơi của mình để cho hai người đàn ông bàn chuyện cô cũng không rảnh ngồi nghe mấy câu chuyện chẳng mấy hay ho đối với cô.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Hội Ngộ (Thượng)

Ra khỏi hoàng cung trở lại với kinh thành náo nhiệt, Xứ Nữ cùng Bạch Dương và Thiên Bình cứ như nhìn thấy thế giới nơi này nhìn nọ. Mầu thân của các nàng chỉ biết cười nhìn các nàng từ tốn đi ở phía sau. Ở phí xa bọn Cự Giải cũng đi tới tông trủng 3 nàng ta.

" ba cô nương không sao chứ?" Giọng hiền hòa của Cự Giải vang lên. Bạch Dương Giật mình ngược mặt lên nhìn không khỏi vui mừng bỏ nhào vào người Cự Giải.

" Oa....Oa....Oa em cứ tưởng không bao giờ được gặp lại anh chứ ?" Bạch Dương nức nở nhỏ giọng nói, Cự Giải khẽ cười vỗ lưng Bạch Dương để trấn an cô.

" Còn cả ba người nữa, không biết họ ở đâu đây" Song Tử thờ dãi nhìn chung quanh, Thiên Bình và Xứ Nữ được Kim Ngư và Ma Kết đỡ dậy.

" Nè Bạch Dương cậu mít ướt quá đó, cậu khóc ướt áo Cự Giải hết rồi" Bảo Bình cười cười lên tiếng chọc ghẹo, Bạch Dương nghe thế liền nín ngay, nhìn áo cử Cự Giải, khẽ xin lỗi không ngừng

" Mãi mãi cậu ở yên một chỗ không được à" Song Tử thờ dãi kéo áo Mãi Mãi lại, làm mặt Mãi Mãi ỉu xù ngồi bệt trên đất nhìn mà tội nghiệp.

Mầu thân các nàng từ tốn i tới thấy các nàng đứng trước mấy người lạ lẫm không khỏi lo lắng nhanh chóng bước tới, bà nhìn cách ăn mặc của mấy người kia thì càng lo hơn vì các chần họ không phải người ở trong kinh thành này. Ba nàng thấy mầu thân bước như chạy tới trên khuôn mặt là một vẻ lo lắng không nguôi, thì không khỏi đau lòng bước tới đỡ người.

" Người này là....." Kim Ngư khẽ nhìn mẹ của ba nàng rồi nhìn sang ba nàng

" Đây là mầu thân ak, mẹ bọn họ là bạn của chúng con" Thiên Bình khẽ giới thiệu 2 bên cho nhau biết rõ

" Chào bác, chúng cháu là bằng hữu của 3 cô ấy, có gì không phải ở tội cháu xin bác thứ lỗi" Cự Giải ôn nhu nở nụ cười lên tiếng, sau đó mọi người lần lượt giới thiệu về mình cho mẹ của các nàng biết, nghe xong tất cả tên của 6 người mẹ các nàng không khỏi kinh ngạc sau đó là vui mừng không thui. Không ngờ con mình lại quen được nhưng người nổi tiếng như vậy. Bốn đại kiếm khách, hai thương nhân giàu có tiếng tăm trời đất chắc bà ngất quá.

" Mẹ à, mẹ..... mẹ không sao chứ? " Xứ Nữ khẽ nhủ mảy may, lắc người mẹ mình

" Các con quen họ từ khi nào thế hả?" Mẹ các nàng đưa mắt long lanh nhìn các nàng, làm các nàng không khỏi cười trừ.

" Chuyện này dài lắm, về con sẽ nói người nghe, nhưng giờ con có thể mời họ về phủ làm khách không ạ? " Thiên cười nhìn mẹ, rồi ngò lờ mún mời mọi người tới nhà, mẹ các nàng liền đồng ý, mọi người cười nhìn nhau rồi cùng bước về phủ nhà các nàng.

Suốt đường đi Cự Giải và Kim Ngưu nói chuyện với mẹ các nàng trong rất hợp. Họ đi không lâu thì cũng tới, chỉ có điều họ thấy có một người đàn ông trong đang rất lo lắng vì cái gì đó mà đi qua đi lại không, nhưng bỗng đưa mắt nhìn phía họ thì người kia khẽ mừng rỡ.

" Tướng công, chàng ra đây làm gì, thiếp sẽ về mà" Mẹ các nàng ôm cánh tay người mà bà gọi là tướng công kia, lẽ lười nói.

" Ta không phải sợ nàng không về mà là sợ nàng lại mê chơi quên giờ về" Cha các nàng nhéo vào cái mặt trung vô tội của mẹ các nàng mà thở dài.

" Thiếp không có, đã bỏ lâu rồi còn gì" Mẹ các nàng phồng má không cam, làm cha các khẽ bật cười.

" Được rồi! Ở đây rất nhiều người, nàng trung bộ mặt này ra không sợ bị cười sao" Tính thích trêu ghẹo của các nàng tăng lên, rồi đưa mắt sang nhìn mọi người trước mặt.

" Ta quên mất, những người này là bằng hữu của ba cô con gái chúng ta, hôm nay tình cờ gặp ngoài phố nên mời họ về làm khách" Mẹ các khẽ cười rồi nói với tướng công.

" Vậy sao, thế thì mau vào trong đứng đây cũng không tốt cho lắm, Nữ Nhi của ta đưa họ vào theo ta" Nói rồi cha các nàng dắt mẹ các nàng vào trong trước rồi các nàng cũng đưa mọi người vào theo.

Mọi người bước vào qua cửa cổng lớn, thì trước mắt họ liền hiện ra một khuôn viên rộng lớn, cách bố trí hoa cảnh cây cỏ vừa đẹp vừa thoải mái, cứ như lạc vào tiên cảnh, mọi người vừa đi vừa cảm thán thời phong kiến cũng đâu tệ.

Họ dừng ở tiền sảnh của phủ giăng để tiếp khách, mọi người được mời ngồi ở đó, Bạch Dương đi pha trà, Xứ Nữ thì phụ mẹ đem đồ ăn nhẹ lên, chỉ còn Thiên Bình và cha ở lại tiếp mọi người. Cha các nàng khá thân thiện, nhưng phong thái của một đại tướng vẫn không phai đi là mấy. Sau một lượt chào hỏi cha các nàng cũng bước sơ về thân thể của tất cả người bọn Cự Giải.

" Phủ Đại tướng quân này không ngờ lại có thể một lần vinh hạnh mời được các vị tới đây làm khách thật rất vinh dự cho ta rồi" Ông khẽ cười nhìn từng người, mọi người mỗi người một biểu mặc nhưng đa phần là tươi cười.

" Ngài quá khách khí rồi" Song Tử cười cợt. Sau đó mọi người nói chuyện không nhiều thì được cha bọn Thiên Bình mời dùng bữa.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Hội Ngộ (Trung)

Hoàng cung, Sư tử và Thiên Yết không nói chuyện lâu cho lắm nên nhanh chóng từ biệt, Sư Tử quay lại với đồng tấu chương chưa hoàn thành, Thiên Yết thì trở về phủ nghỉ ngơi.

Còn Song Ngư chơi vãn dạo quanh hoàng cung chơi đùa và cũng để tham quan, nhưng với tính cách của Ngư không bao giờ yên ổn được chân tay nên trong một ngày mà cô đã chọc đến hai người không nên chọc, và người thứ hai này chính là Hoàng Phi người nắm mọi quyền hạnh trong chốn hậu cung.

"Chậu mầu đơn tuyệt đẹp, rực rỡ của ta sao người dám làm thế với chúng hả?... " Hoàng Phi thương tiếc đứt ruột nhìn những khóm hoa do tay mình săn sóc, không ngờ chỉ trong một ngày lại dầm nát như thế dưới đất, thật không thể tin được.

" Tuyệt vời, muội thử nói tỷ nghe mấy đóa hoa có gì đáng để muội ta phải thương tiếc như mất cha mẹ không bằng như thế không? " Ngư khẽ nói thầm với Tuyệt Linh làm Tuyệt Linh khẽ cười.

" Không đến nỗi khoa trương như tỷ nói đâu, mấy khóm hoa đó bao công sức của Hoàng phi chăm sóc mới được như ngày hôm nay, nhưng lại trong một ngày bị tỷ đập đổ như vậy không đau lòng mới là lạ"

Nghe lời đó của Tuyệt Linh, Ngư khẽ vuốt cằm suy tư nhưng rồi cũng mặc kệ, nghĩ chỉ cho một thôi đi xin lỗi thì có nghĩa hơn, nhưng chưa kịp nói đã bị tiếng cày đập của Hoàng Phi ngăn lại:

" Ngươi.... Cái công chúa mà không ra dáng công chúa, phá phách như lũ dân thường ngoài đường ngoài chợ, hoàng thượng thật đáng thương khi có người muội muội như ngươi"

" Có công chúa hay không công chúa thì cũng không tới lượt muội già như Hoàng Phi đây lên tiếng ha"

" Ngươi..... ngươi nói ai là mụ già? "

" Nực cười không lẽ ta nói mình, ta chỉ vô tình làm vỡ chậu hoa của bà, lẽ ra ta sẽ xin lỗi nhưng vì thái độ đó của bà thì thôi đi"

Hoàng phi tức đến hộc máu khi nghe từ miệng Ngự không ngừng gọi mình bà này bà nọ, đối với người phụ nữ bị xem là già chính là điều cấm kỵ nhất trên đời.

" Ngươi... lão xược đã làm vỡ chậu hoa ta yêu thích, lại còn dám nói ta là bà này bà nọ, hôm nay ta phải dạy dỗ ngươi, Hồng ma ma đem công chúa lão xược về tẩm cung của ta"

" Vâng ạ, đi thôi"

Ngự né đi khỏi cánh tay của Hồng ma ma, đến trước mặt ả Hoàng phi cho ả một cú đá thật mạnh, làm ả ta ngã nằm trên đất, Hồng ma ma liền đỡ ả Hoàng phi lên còn Ngự thì bị giữ chặt cứng. ả Hoàng Phi vừa tức giận vừa đau đớn dậy, mặt ả đỏ rực vì giận gần gợn:

" Ngươi quá lắm, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết hỗn xược với ta thì hậu quả sẽ ra sao, nhanh đem nó về tẩm cung cho ta"

" Buông ta ra, buông..... nhanh "

Ngự càng vùng càng bị xiết chặt hơn, bọn họ thấy tay chân nó thật phiền phức không yên ổn liền lấy dây trói lại. Còn hai tỷ muội Tuyết Linh nhìn công chúa bị bắt đi hoảng sợ, Hồng ma ma và Hoàng Phi ở trong hậu cung là hai người độc ác nhất không ai là không biết, những người bị họ "đề mắt" tới không ai là không sợ, Hoàng Phi còn là con gái bảo bối của Tể Tướng nên càng không ai dám ho he gì, Tuyết Linh nước mắt hai dòng tay nắm chặt tay áo Tuyết Nhi sợ hãi:

" Tuyết Nhi, giờ chúng ta phải làm gì đây, công chúa.... công chúa của chúng ta phải làm sao bây giờ, người sẽ bị hành hạ mà chết mất, Tuyết Nhi mau nghĩ cách đi.... hu hu... "

" Ai có thể..... Hoàng thượng... Đúng rồi Tuyết Linh chúng ta mau đi tìm Hoàng thượng, biết đâu người sẽ cứu được công chúa.... mau đi thôi"

" Vậy phải đi nhanh thôi"

Bọn Tuyết Linh hồn hải chạy tới cho Hoàng Thượng, còn Ngự sau khi bị lôi đi khá lâu, trước mắt nàng hiện lên một nơi lạ lẫm, nàng khẽ đoán là chỗ ở của Hoàng Phi, nhưng nó quá là xa hoa quá mức rồi thì phải, cách bố trí từ ngoài vào trong còn lộng lẫy hơn Phòng Hoàng các của Hoàng Hậu nữa chứ. Ngự ta lo đánh giá mà quên lun mình đang bị lôi đi chuẩn bị bị hành xử, cho đến khi Ngự bị bọn người kia không thương tiếc quăng ngã nàng xuống sàn, nàng mới giật mình:

" Mấy người này thật chẳng biết thương hoa tiếc ngọc gì cả, ui..... thật là đau"

" Nương nương, giờ ta làm gì con nhóc này đây ạ?" Hồng ma ma cười nhẹ, nhìn ả Hoàng phi rồi lại nhìn Song Ngự với ánh mắt thích thú, làm Song Ngự hơi rùng mình.

" Tiểu công chúa biết tội của mình chưa, chỉ cần ngươi chịu xin lỗi ta, và làm động cho ta vui ta sẽ nghĩ lại mà tha cho ngươi thì sao"

Ả Hoàng phi giả giọng nhân hậu làm Ngự muốn ói, Ngự kinh Ngự phi nghe cứ như là Ngự phải cảm tạ bà ta vậy, không đời nào có dụ đó ả ta đi mà nằm mõi đi, Ngự hừ lạnh lên tiếng:

" Hừ, có nước ngươi đi mà làm ta không có dư hơi, không công rồi nghề như mấy người các ngươi, mau thả ta ra"

" Sắp chết tới nơi mà còn mạnh miệng thật đấy"

" Chết?! Các định làm gì ta, các ngươi không sợ sẽ bị hoàng huynh ta trừng trị sao?"

Ngự nghe từ chết thốt ra từ Hoàng phi không khỏi có chút lo sợ trong lòng, nàng đã từ xem biết bao bộ phim cổ đại cũng thấy không ít độ độc ác của các phi tần trong chốn hậu cung, nhất là những người có chức vị cao như ả Hoàng phi kia, đừng như thế chứ nàng còn cả một đồng ước mơ chưa thực hiện mà, hoàng huynh ả mau tới cứu muội đi a, muội còn chưa có người yêu nữa mà..... và hàng ngàn suy nghĩ khác, về phần ả Hoàng phi khẽ mỉm cười :

" Giờ biết sợ rồi sao?, mà ta có giết ngươi, Hoàng thượng không những không trách phạt ta mà còn sủng ái và thương cho ta nữa kia"

" Hừ ngươi đang ảo mộng ả, dậy đi Hoàng huynh ta sẽ không như ngươi nói, với lại với mụ già như ngươi chưa tới lượt Hoàng huynh ta đề ý"

Ả Hoàng phi bị Ngự nói trúng điểm xấu hổ và buồn bực của ả, là từ khi vào cung tới giờ ả được Hoàng thượng đề mắt tới dù chỉ một lần,nên không có lúc nào ả vui cả, ả không ngừng làm hại hay làm gì đó để chỉ mong Hoàng thượng nhìn ả một chút cũng không được,

" Ngươi.... tức chết ta rồi, Hồng ma ma đem con nhóc này xuống hành hạ cho tới chết cho ta"

" Tuân lệnh"

Hồng mama cười hết sức quý dị với Song Ngư, trên tay không biết khi nào đã có một cây roi dài bằng da, đập nhịp nhàng trên tay, Song Ngư kinh hãi lùi về sau, nàng càng lùi bà ta càng tiến rồi không nhanh không chậm quất một roi thật mạnh vào người nàng. Từ nhỏ đến lớn Song Ngư vốn được yêu thương, không ai dám động tới một sợi tóc của nàng, nói chi là bị đánh cũng chưa hề phải chịu quả một lần, vậy nên bị một roi kia đánh xuống làm nàng đau đến nổi mún ngất đi.

"Chỉ mới một roi mà đã như thế rồi sao, thật là đáng thương mà, nhưng là do nguoi thôi hahaha"

Ả Hoàng phi khẽ cười lớn, đưa ánh mắt vui sướng nhìn những đòn roi hạ xuống trên người Song Ngư, cùng tiếng hét đau đớn của Song Ngư mà càng vui vẻ. Song Ngư cắn môi chịu đựng những chiếc roi hạ xuống người mình không một chút lưu tình mà vừa đau đớn vừa căm phẫn mà đưa mắt lạnh nhìn ả Hoàng phi đang cười vui vẻ trên ghế kia, nàng thầm nghĩ có thể thoát ra thì nàng sẽ trả lại những gì mà ả giàng cho nàng ngày hôm nay, nàng sẽ lại gấp trăm không gấp ngàn lần cho ả.....

Khi Song Ngư chuẩn bị vì quá đau mà thật sự ngất đi, bên ngoài liền bị một còi lực mạnh đập vào cửa, làm cách cửa đang đóng của ả Hoàng phi đang đóng chặt mà vỡ tan ra. Tất cả mọi hành động bên trong đều bị đình trệ vì sự việc mới diễn ra kia, từ lúc cánh cửa bị phá ở bên ngoài một cổ lửa giận phả vào bên trong, một bóng người trên người là bộ long bào trắng bước nhanh như bay vào, không quan tâm xung quang mình có gì, cặp nhãn long chỉ nhìn người nữ nhi mà người kia yêu thương, cũng không ngừng bảo vệ bây giờ lại trên người đầy những vết thương lớn nhỏ, hô hấp suy nhược hai mắt mờ hồ mông lung nhìn mình, một cổ lửa giận càng nồng đậm đưa mắt nhìn cây roi trên tay Hồng mama, làm bà ta hoảng sợ cực độ trong tư thế quý mặt càng đi sát mặt sàn không ngừng run rẩy, còn ả Hoàng phi thì kinh hãi mặt khẽ tái nhợt cắn chặt môi.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Hội Ngộ (Tt)

Phía bên ngoài, tại phủ Đại tướng quân có chút náo nhiệt hơn mọi ngày. Thiên Yết sau khi từ Hoàng cung đi về, từ ngoài sân Yết đã có thể nghe thấy tiếng cười nói, huyền thuyên bên trong chân mây rậm khê nhúu lại nghi hoặc, bước chân có chút nhanh vào bên trong hơn. Đến khi vào tới nơi phát ra những tiếng nói cười kia, Yết có chút ngáng người một chút, bên trong dường như cũng phát hiện có người đi vào tất cả liền quay đầu nhìn, ngạc nhiên tốt lên:

"Thiên Yết???"

"Thật bất ngờ mà"

Thiên Yết nhướn mày khẽ lăm bầm, rồi cũng bước nhanh tới đó. Cúi chào phụ mẫu của mình, Yết liền ngồi xuống trước mặt 8 người đang đủ nét mặt, nhàn nhạt lên tiếng:

"Tôi còn nghĩ phải vài ngày nữa mới có thể tìm ra mọi người, không ngờ hầu hết lại ở đây"

"Thật bọn này cũng không ngờ tới nữa là...."

Bảo Bình cười cười nhìn Thiên Yết, cha mẹ Yết cũng ngờ ngàng vì đến cả con trai mình cũng biết họ. Cha Yết khẽ ngờ vực lên tiếng:

"Thiên Yết con cũng nhận thức họ sao?"

"Vâng"

Thiên Yết khẽ đáp, cha mẹ Yết có chút ngốc trệ rồi nhanh chóng cười nhẹ, hàn huyền một chút nữa rồi rời đi để cho các người trẻ tuổi bọn họ hàn huyền. Ba người Thiên Bình khẽ cười nhìn Thiên Yết:

"Không ngờ Thiên Yết đây lại là thân đại ca của bọn này đây"

"Cũng có chút bất ngờ"

Thiên Yết nhàn nhạt nói, Yết cũng có chút bất ngờ khi mình lại có thêm ba thân muội muội là Thiên Bình, Xứ Nữ cùng Bạch Dương thế này, trong khi đó thân muội muội ruột lại là một nữ hiệp thật là đau đầu mà.

"Giờ có lẽ chúng ta chỉ còn thiếu hai người là Sur Tử và Song Ngư thôi nhỉ?"

"Như lời Kim Ngưu vừa nói, vậy thì chúng ta cũng mau đi tìm thôi"

Kim ngưu khê mở lời, liền sau Song tử cũng lên ý kiến của mình, mọi người khê nhìn nhau, Thiên yết lại nhàn nhạt nói:

" Không cần tìm tôi biết họ ở đâu rồi"

" Ở đâu vậy? "

Mọi người đưa ánh mắt mong chờ câu trả lời về phía Thiên Yết, Yết chỉ khê dựa người vào ghế chậm rãi nói:

" Ở trong hoàng cung"

" Hoàng cung?!?!"

Mọi người nghi hoặc nhìn Thiên Yết, và một cỗ tò mò nổi lên bên trong đầu họ, Nhân Mã nghe tới hai từ hoàng cung cũng có chút hứng thú mới lên tiếng:

" Nếu vậy mai chúng ta vào trong Cung gặp họ thôi"

" Cái tên tiểu tử đầu óc như bã đậu kia có biết Hoàng cung là cái địa phương gì không, mà muốn đi vào liền đi vào hả? "

Xử Nữ nhẹ nhàng tặng cho Mã nhi ta một cái cốc thật đau, khi nghe được lời của Mã nói, Mã nhi ôm đầu ủy khuất phản bác:

" Ta có nói sai gì đâu chứ, hai người bọn họ ở trong Cung thì ta phải vào đó gặp họ thôi, có gì phải cốc đầu ta chứ"

" Không hiểu biết thì dựa cột mà nghe nhá, ở đó mà cãi chày cãi cối với bốn tiểu thư.... bla....bla.... "

Thế là Mã nhi xui xẻo bị nghe một tràng giáo huấn do giáo mẫu Xử nữ giảng giải, mọi người cũng chỉ biết thở dài, đưa ánh mắt thương hại nhìn Mã nhi, vì ai chẳng biết một khi mục Xử Nữ lên cơn thuyết giáo thì đừng cãi hay nói lý với mục, nếu không mún bị ung thư tai, cho nên mọi người rất muốn giúp Mã nhi nhưng lực bất tòng tâm rồi, đành để Mã nhi chịu khổ một chút thôi.

Quay lại chủ đề chính, mọi người cùng nhau suy nghĩ xem cách nào tiến vào cung sẽ thuận lợi nhất, tuy Thiên Yết là đại tướng quân nhưng đâu thể nào tùy tiện cho người lạ tiến vào cung được. Suy nghĩ được một lúc Ma Kết bỗng lên tiếng:

" Yết Ca, hay là vậy đi cho mọi người giả là quân lính của Ca đi, vì trong lúc tình cờ muội nghe được là Hoàng Cung hai ngày tới sẽ mở tiệc rước mời rất nhiều người, nên ta sẽ rất dễ trà trộn nha"

" Hai ngày tới sao? "

Yết khê vỗ lẽ, đúng thật hai ngày tới trong Cung có thật mở tiệc rước mừng vị đệ đệ ruột của Hoàng thượng thắng trận trở về, khi vào Cung gặp Sư Tử, Sư Tử cũng nói qua không ngờ mình lại quê, Yết khê cười trừ, Bảo bình xoa cằm cười không ý kiến, Cự Giải cười nhẹ:

" Vậy hai ngày tới gặp lại ở trong Cung, mọi người cải trang thật tốt, lần này phiền cậu rồi"

" Ủ! nếu tất cả không có ý kiến vậy tới lúc đó hội ngộ"

Mọi người cười cười, chào cha mẹ Yết rồi nhanh chóng rời khỏi phủ Đại tướng quân.

Trong Hoàng Cung, không khí căng thẳng cùng sợ sệt nồng đậm tỏa khắp nơi, vì Hoàng Thượng của bọn họ đang nổi giận cực độ, mà công chúa Song Ngư thì không rõ thương thế ra sao mà khi ngất đi vẫn chưa tỉnh làm tình hình trong Cung càng căng thẳng âm trầm hơn.

Ả Hoàng phi do là nữ nhi của Tể tướng vì vậy Hoàng thượng không thể làm gì, nhưng mục Hồng ma ma bị một chương của Hoàng thượng đánh tới mà chết tại chỗ, ả Hoàng phi nhìn mục chết mà mặt trắng bệch đưa mắt nhìn Hoàng thượng, nhưng Hoàng thượng chẳng nhìn ả mà nhanh chóng bỏ Song Ngư tìm đại phu.

Tại trước giường của Song Ngư, Sư tử lòng như lửa đốt nhìn khuôn mặt tái nhợt kia, sự tức giận của Sư càng đậm, thái y đứng gần đó mở hôì lạnh đỏ rờn rờn, khê nói tình hình của Song Ngư cho Sư nghe:

" Hoàng Thượng không cần quá lo ngại, bị thương tuy khá nặng nhưng không nguy hiểm tới tính mạng, chỉ cần thoa thuốc và nghỉ ngơi điều độ thì công chúa sẽ khỏe thôi"

"..... "

" Đây là thuốc trị thương của công chúa, Hoàng thượng thân có thể lui chưa ạ"

" Được ngời lui đi"

" Vâng"

Thái y vừa được Sư cho lui liền thở phào vội rời đi, Sư ở cạnh Ngư một lúc rồi đi không quên dặn người trông Ngư, rùi hướng tầm cung của ả Hoàng phi đi tới. Ở đó ả Hoàng Phi nắm chặt khăn, đưa mắt nhìn ra cửa liền nhìn thấy một thân ảnh vật trên người long bào trắng bước vào, ả sợ hãi cúi người,

miệng lên tiếng nhỏ xú:

"Thần thiếp bái kiến hoàng thượng, hoàng thượng người.... "

"Tại sao lại đã thương muội ấy, ta muốn nghe rõ ràng từ miệng người"

Tuy khuôn mặt chỉ là lạnh nhạt, không quan tâm sự đòi nhưng trong ánh mắt là sát ý nồng đậm nhìn nhưng không nhìn về phía ả Hoàng Phi, làm ả run cầm cập môi cắn chặt, không thấy được câu trả lời lòng kiên nhẫn của Sur bị hao mòn, vỗ mạnh tay trên bàn:

"Có nói hay không? "

"Thần thiếp... cũng do cái công chúa hỗn xược đó xúc phạm thần thiếp trước nếu không... nếu không... "

"Nếu không thì sao? "

"Thì công chúa sẽ không bị như thế, đó cũng do nàng tự làm tự chịu thôi"

"Tự làm tự chịu sao, Tuyết Linh nói công chúa đã làm gì? "

Tuyết Linh trong đám người rụt rè đi ra quỳ xuống cạnh ả Hoàng phi kể hết mọi chuyện, mọi người nghe câu chuyện ai nấy cũng không khỏi tức giận thay Ngu, chỉ vì bông hoa thui có gì to tát đến vậy đâu chứ. ả Hoàng phi nghe lời tri trích thì tức giận:

"Các người không có quyền tri trích ta, đừng quên ta là Hoàng phi ở đây"

Mọi người nghe tiếng quát của thì giật bắn người im lặng, nhưng trong lòng thì ngập tràn sự khinh bỉ. ả Hoàng phi còn đang đắc ý thì một cổ băng hàn làm ả mặt đánh lại.

"Hoàng Phi? từ nay người bị tước quyền hạn trong cung, và trong ba tháng không được ra ngoài"

"Hoàng thượng người không thể làm thế với thần thiếp được"

"Vậy sao?... các người nghe rõ và trong ba tháng đó không ai được tới thăm nàng ta"

Sur không đợi ả nói thêm gì, liền phát áo rồi đi, ả Hoàng phi như ngất lịm đi sau đó. Chỉ trong một ngày thôi mà hai người phụ nữ uy quyền nhất chốn hậu cung khi chọc vào công chúa Song Ngu, thì nhanh chóng bị mất hết tất cả nên từ hôm đó ai trong cung cũng kiêng kị đối với nàng công chúa này.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Hội Ngộ (Hạ)

Hai ngày trôi qua, cũng đồng nghĩa ngày trong cung mở tiệc lớn, 10 người bọn Thiên Yết nhanh chóng chuẩn bị cho việc tiến cung. Bên trong hoàng cung cũng không kém phần bận rộn trang trí khung cảnh và nhiều thứ khác, Tiểu Ngu ta cũng góp phần trong việc trang trí rất hăng say, sau hai ngày đường thương và nhờ sự chăm sóc của Sur Từ cô đã khỏe hơn rất nhiều, bây giờ không dám đụng vào cô nữa ai cũng cẩn thận với cô và không ngừng nịnh nọt cô, làm cô cảm thấy không mấy thoải mái cho lắm mà nói đúng hơn là rất ghét là đằng khác.

Trong khi đó đám người Thiên Yết đã vào trong cung thuận lợi, Nhân mã và Ma kết không ngừng đưa mắt thích thú nhìn xung quanh, Song ngư cũng trong lúc đó đang buồn bực đi loay hoanh cùng hai người Tuyết Linh, đang đi bỗng cô nàng thấy bọn người Thiên yết thì vui vẻ vọt tới, giọng trước hình thể sau:

"Mọi người ơi!"

"Ai như giọng bà Ngu quá vậy tui đây" Song tử đưa mắt nhìn xung quanh tìm kiếm thanh âm kia

"Ở đây a" Song Ngu vừa chạy từ xa vừa nói, làm đám người Thiên Yết nhanh chóng nhìn sang.

"Không ngờ gặp cậu sớm như vậy đấy" Thiên Bình khẽ ôm Song Ngu vui vẻ nói.

"Tiểu Ngu ở trong vui không?" Cô nàng Ma Kết tò mò lên tiếng.

"Không có gì cả, chán lắm, cứ như bị nhốt trong lồng, đã vậy còn phải lo lắng người khác hại mình rất rất mệt mỏi" Ngu ta lâu bầu nói, trong lời nói toả

rõ sự chán ghét của nàng ở cái được bao nhiêu người hâm mộ này.

"Vậy sao?" Ma kết xụ mặt, thất vọng không thôi.

Mọi người khẽ cười, rồi nhanh chóng theo chân Song Ngự và Thiên Yết đi vào trong yến tiệc, nữ vào phòng Song Ngự thay bỏ đồ khác, nam thì theo Thiên Yết lấy đồ thay. Khi tất cả đã ổn thỏa, bọn họ nhanh chóng bữa vào tham yến tiệc, tìm 1 chỗ ngồi thỏa đáng xong, tất cả liền đưa mắt nhìn về phía trên cao, người chủ tọa vẫn chưa tới chỉ thấy Thiên Yết 1 góc cao đại biểu cho thân phận Đại tướng quân của hân, Song Ngự ngồi không xa chỗ ngồi của hoàng đế cho lắm đưa mắt nhìn họ khẽ cười tươi.

Sau 1 lúc lâu, bỗng có tiếng thái giám cao giọng: "Hoàng thượng giá lâm, Cửu vương gia giá lâm"

Các chư khách, quan viên đều cúi đầu cung kính lớn tiếng hô chào đón bệ hạ cùng Cửu vương gia, khi Sư Tử và Cửu đệ đã ngồi vào chỗ liền lớn "Bình Thân"

Sư tử rất nhanh chóng cất tiếng bữa tiệc bắt đầu, Sư cùng Cửu đệ cũng không nói gì nhiều đa phần là nghe các chư khách cùng đại thần trò chuyện.

Sư khẽ đưa mắt đảo quanh liền thấy được các cung khác, khẽ gật đầu với họ lại quay về chức trách của mình.

Bữa tiệc không kéo dài quá lâu mọi người liền giải tán, chỉ còn 12 con người tụ họp tại ngự hoa viên của Hoàng đế nói chuyện.

"Làm Hoàng đế cảm giác thế nào người anh em?" Song tử cọt nhả lên tiếng, Sư Tử không mấy quan tâm chỉ im lặng nhìn mn.

"Cũng chả có gì vui đâu, Song Tử cậu có muốn làm thử không?" Song Ngự thay Anh trả lời, cười nham hiểm với Song Tử.

"Ý không cần nha, ta đây không thích bị cầm tù trong cái lồng chim nguy nga này đâu" Song Tử lắc đầu, hân cũng chỉ hỏi bữa cũng đừng có hiểu sai ý của hân thể chứ.

"Hiện tại việc chúng ta đang cần quan tâm là bọn người kia đem chúng ta tới đây làm gì, và giờ chúng ta phải làm gì?" Thiên Bình cất tiếng nói thẳng vào vấn đề để mọi người suy nghĩ, ai nấy nghe câu nói của nàng xong đều trầm mặt.

"Thiên Yết, Sư Tử hai người có chủ ý gì không?" Bảo Bình nhìn Yết và Sư hỏi, cả hai chỉ lắc đầu.

"Chuyện đó có gì để mai tính được không, giờ trước mắt có gì cho mình ăn được không?" Kim Ngự vừa cất giọng ai cũng dở khóc dở cười nhìn Anh.

"Ngự à, mọi người đang bàn chuyện hết sức hệ trọng cậu làm ơn suy nghĩ cái khác ngoài cái ăn ra được hay không?" Xứ Nữ cọt đầu Ngự tức giận nói.

"Cậu thật vô lý nga, ông bà thời xưa có câu có thực mới vụt được đạo, nên có ăn mới có thể suy nghĩ thấu đáo hơn được chứ?" Ngự đưa tay xoa chỗ bọ đánh, uất ức lên tiếng phân minh.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Thạch Hoả Long

Ma kết và Nhân Mã ôm bụng cười với cái lý luận ấu trĩ của Kim Ngự, Cự Giải khẽ cười lên tiếng: "Được rồi, vốn dĩ lúc này chúng ta cũng không có ăn được gì mà đúng không?"

Kim Ngự thấy Cự Giải đứng về phía mình thì ánh mắt cảm động không thôi nhìn Cự Giải, nói: "Cự Giải chỉ có cậu là tốt nhất, mấy người kia ai cũng là kẻ xấu cả"

Câu của cô bé vừa dứt đã lãnh nhận được hầu hết ánh mắt "triều mến" từ các cung khác, cô bé không khỏi hoảng sợ núp sau lưng Cự Giải.

"Các cậu đừng quan tâm lời cậu ta nói, mình cũng đói rồi gọi vài món ăn lên chúng ta cùng ăn, tội mình vừa ăn vừa bàn nhế" Bạch Dương lên tiếng giải vây cho Kim Ngự, mọi người hừ một cái rồi không thèm nhìn Kim Ngự nữa.

"Ừm... Phùng Hải cho người đem mỹ vị lên, tiếp đại chư vị đi" Sư Tử nhàn nhạt ra lệnh cho thái giám bên cạnh mình.

"Vâng, nô tài đi làm liền..." Phùng Hải khẽ cúi người nhận lệnh liền rời đi, sau đó hân quay cùng vài cung nữ trên tay là mấy mâm mỹ vị, lần lượt dọn lên đầy đủ hương vị và được trang trí rất tinh xảo.

Kim Ngu hai mắt đã sớm sáng hơn cả đèn xe ô tô, hết nhìn món này rồi món kia mà nuốt nước bọt, các cung nhìn vẻ tham ăn của Kim Ngu không khỏi thờ dài bất mãn.

Khi cho tất cả cung nữ và thái giám lui, các cung mới bắt đầu dùng bữa và tiếp tục bàn việc.

"Mọi người có nghĩ chúng ta tới đây để tìm kiếm thức gì đó không?" Song Tử lên tiếng, các cung nhìn nhau điều Song Tử nói không phải không lý nhưng mà....

"Chúng ta đâu biết phải tìm thứ gì đâu chứ?" Bảo Bình đã cất lời nói trúng hết tất cả các cung con lại, Song Tử cũng không khỏi xoa cằm...

"Kim Ngu cậu ăn chậm thôi coi chừng mất nghẹn đó" Xử Nữ nhăn mày nhìn cô bạn như một con heo đang ra sức vờ vết hết đồng đồ ăn trên bàn, như sợ ai đó giành với mình vậy.

"ui ừ ừ o úng on á à" Dịch tạm là "Ui Xử Nữ do chúng ngon quá mà" Kim Ngu một hợng đồ ăn vừa nói.

"Chán cậu thiết luôn đó Kim Ngu" Xử Nữ bó tay với tính tham ăn của cô bạn mình, mà nói sao cũng chỉ có cái tham ăn này là xấu, chứ mấy việc rất tốt, thôi nàng cũng mặc kệ cậu ấy.

"Kim Ngu cũng nên hạn chế tính tham ăn lại, một ngày nào đó cái tính tham ăn đó sẽ hại cậu đấy" Bảo Bình rất chân thành khuyên can, nhưng ai kia đâu thèm nghe cứ như đàn gảy tai trâu vậy.

"Thiên Yết, cậu nghĩ thử xem bọn người kia đem chúng ta tới đây với mục đích gì đây?" Nhân Mã đưa mắt sang nhìn Thiên Yết, vốn im lặng suốt cuộc bàn bạc hồi.

"Có thể vì thứ này" Thiên Yết có chút không chắc chắn nhưng vẫn đem một tờ giấy, đã nhuộm vàng trong ngực ra, đưa tới trước mặt các cung cùng xem

Ma Kết khẽ cầm lấy tờ giấy từ tay anh mình nhìn một chút, cô hơi ngạc nhiên nói: "Anh hai đây không phải là bảo vật trấn thủ nơi này sao, Thạch Hỏa Long"

Sư Tử nghe được cái tên không khỏi nhú mày, bảo vật này Sư biết nó nằm ở đâu nhưng bọn người kia muốn nó để làm gì chứ?

"Sư Tử chắc cậu biết cho cất giữ nó mà phải không?" Cự Giải nhìn Sư tử đang nhú mày, đoán là Sư Tử biết nó ở đâu.

Sư Tử hơi gật đầu không mở miệng, hẳn là Hoàng đế nơi này làm sao không biết được, nhưng hiện tại chưa biết rõ mục đích câu bọn người kia, hẳn không thể nói.

"Anh hai vậy sao không mau đưa mọi người đi lấy nó chúng ta trở về thôi" Song Ngư khó hiểu nhìn anh trai, khẽ lay cánh tay của anh mình.

"Ngư Nhi bây giờ chúng không nên bứt dây động rừng, đây là bảo vật của nơi này, chúng ta không thể hành động lỗ mảng"

"Nhưng mà...."

"Song Ngư, Sư Tử nói đúng, chúng ta còn chưa rõ bọn kia muốn gì từ thứ đó, hành động thiếu suy nghĩ người chịu thiệt là chúng ta đấy" Bảo Bình lên tiếng ngắt lời của Song Ngư, nghe xong lời của Bảo Bình nàng lại ngồi ngay ngắn lại, không quấy anh nàng nữa.

"Trước mắt chúng ta không có cách nào gặp họ, làm sao có thể biết họ muốn gì?" Kim Ngu sớm cũng đã dùng việc ăn mà nói vào chuyện quan trọng.

"Giờ chúng ta nên làm gì đây?" Bạch Dương có chút khản Trương nhìn mọi người, các cung chỉ trầm mặt suy tư không ai trả lời Bạch Dương cả.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Tình Cảm Của Thiên Bình

Suy nghĩ mãi cũng không tới đâu, các cung cũng không còn tâm trạng để thưởng thức mỹ vị, đi theo cung nữ tới phòng của mình đã được Sư Tử phân phó mà nghĩ ngợi.

Sư Tử thì vẫn phải tới thư phòng duyệt tấu chương, ai nói làm hoàng đế là sung sướng, làm hơn con trâu con bò, kẻ nói sung sướng chỉ có bọn hôn quân, bạo quân mới nghĩ thế thôi.

Mấy cung hoàng đạo nữ không ngủ được liền rủ nhau ra vườn thượng uyển ngồi ngắm cảnh trăng thanh gió mát, không khí trong lành mát mẻ, để thả lỏng tâm trí căng thẳng của bản thân.

"Thiên Bình, chị nghĩ chúng ta phải ở đây bao lâu nữa đây?" Song Ngu dựa người vào lòng Thiên Bình ní non cây lờ.

"Sẽ nhanh thôi, chúng ta sẽ trở về được thôi, em không cần quá lo lắng đâu" Thiên Bình vuốt về đỉnh đầu của Song Ngu, cất lời an ủi.

"Àn..." Song Ngu nằm trong lòng nàng cười, Thiên Bình cũng cười theo.

"Thiên Bình và Song Ngu nhìn sao cũng thật giống bà mẹ trẻ chăm sóc con nhỏ quá nhỉ" Ma Kết hóm hỉnh ngồi xuống cạnh Thiên Bình lên tiếng.

"Không mẹ mà là chị dâu, mình đã định Thiên Bình sẽ là chị dâu của mình đó nga" Song Ngu ngồi thẳng người dậy nhìn Ma Kết Tuyên bố.

"Ngư Nhi, chuyện này không thể nói bậy bạ như vậy" Thiên Bình đỏ mặt ngăn can Song Ngu không được nói nữa.

"A Sur Tử không biết sẽ có biểu hiện thế nào khi nghe được lời này của Song Ngu ha?" Xử Nữ cười tà, chọc ghẹo Thiên Bình càng đỏ mặt có chút hốt hoảng.

"Chắc là rất vui về nga, ai đợi lại được lấy một cô gái xinh đẹp thanh thoát như Thiên Bình mà lại không muốn phải hôn nè?" Kim Ngu cũng hòa theo Xử Nữ chọc ghẹo Thiên Bình, làm mặt Thiên Bình vì xấu hổ mà béc khói nghi ngút.

"Hai cái người xấu xa các cậu, đừng chọc Thiên Bình nữa, Thiên Bình đã thẹn tới mặt muốn béc khói luôn rồi kia" Bạch Dương đánh nhẹ lên vai Xử Nữ và Kim Ngu, nhắc nhở.

"Thẹn lên nhìn Thiên Bình càng xinh phải không các cậu?" Ma Kết nhìn khuôn mặt đỏ bừng của Thiên Bình cất tiếng.

"Đúng là rất đẹp" Các nàng còn lại đồng thanh, nở nụ cười tà mỉa không thôi.

"Các cậu đó chỉ biết chọc chị dâu của mình, xem mình dạy dỗ các cậu ra sao?" Song Ngu sẵn tay áo sẵn tới bốn nàng kia.

"Á Thiên Bình cứu tui mình, em chồng của cậu muốn giết tui mình kia" Xử Nữ vừa chạy vừa la um xum lên.

"Ngư Nhi đừng đuổi theo bọn họ nữa..., còn các cậu nhỏ tiếng lại thôi" Thiên Bình thẹn quá hóa giận lên tiếng.

Nhưng có vẻ tiếng la của bốn người kia lấn át mất tiếng của Thiên Bình, nên cuộc truy đuổi vẫn diễn ra rất sôi nổi.

Thiên Bình đang muốn khóc tới nơi thì cuộc rượt kia bỗng dừng lại im bất, năm người kia như gặp chạy lại cạnh Thiên Bình cười hề hề, nhìn hai người bước tới.

"Sao còn chưa ngủ?" Sur Tử vừa phê duyệt xong tấu chương như núi, đang trên đường về tẩm cung, đi ngang qua vườn thượng uyển nghe tiếng ồn ào liền bước tới, vô tình bắt gặp Thiên Yết cũng sự ồn ào kia mà tới nên cùng bước vào.

"Các cậu giết chết mình rồi" Thiên Bình nghiêng răng nghiêng lợi nhìn mấy cô bạn thân ái phía sau, nàng thật cầu mong hấn đừng nghe thấy gì cả.

"Anh hai mọi người không ngủ được mới rủ nhau ra đây chơi, làm phiền hai rồi à" Song Ngu bước tới ôm cánh tay của Sur Tử, Sur chỉ cười khẽ xoa đầu Ngư.

"Không có gì..có đùa giỡn thì cũng phải nhanh về phòng đấy, trời cũng đã bắt đầu lạnh rồi không được để mình bị cảm lạnh hiểu chưa" Sur Tử lác đầu cười căn dặn Song Ngu, Ngư cười gật đầu, Sur Tử hơi rời tầm mắt nhìn sang Thiên Bình, rồi xoay người bước đi về thư phòng.

"Kết Nhi, không được đùa giỡn quá làm bệnh rồi chưa?" Thiên Yết tuy ngoài mặt lạnh nhạt nhưng trong lòng cũng rất quan tâm em gái, thấy ma Kết cười ngoan ngoãn gật đầu, hấn cũng theo bước Sur Tử rời đi.

Thiên Bình cắn môi nhìn theo bóng dáng Sur Tử rời đi, lúc này nàng cũng thấy Sur Tử ngược nhìn mình, trong lòng nàng không khỏi bị xáo động lên một cách hỗn độn, có phải hấn đã nghe được gì hay không đó là suy nghĩ cứ lặp đi lặp lại trong đầu nàng, làm nàng cúi đầu nắm chặt lòng ngực.

"Thiên Bình, chị không sao chứ?" Song Ngu lo lắng chạy lại trước mặt Thiên Bình hỏi han.

"Chị không sao, thôi chị buồn ngủ rồi chị về phòng trước đây, em cùng mọi người tiếp tục chơi đi" Nói rồi Thiên Bình rời đi, Song Ngu thấy thế cũng đuổi theo rồi đi, 4 người lại nhìn nhau rồi cũng rời đi theo, trả lại không gian yên tĩnh lại cho khu vườn.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Một ngày mới lại đến...

Các cung khách trong thời gian đợi Sur Từ và Thiên Yết hạ triều thì mỗi người một việc, người luyện võ, người thì ngắm cảnh, có người thì ăn, có người lại ngủ...

Sur Từ rời triều đầu có chút đau nhức, vừa đi cùng Thiên Yết vừa xoa hai bên nguyệt thái dương, bọn quan thần trong triều thật toàn một lũ nhu nhược, anh nghĩ nên đổi lại một ít rồi.

Phùng Hải lo lắng cất lời: "Hoàng Thượng có cần nghỉ ngơi một chút không?"

"Trẫm ổn" Sur Từ hơi nhìn Phùng Hải lắc đầu, liền lại cùng Thiên Yết đến gặp mọi người.

Khi tới nơi, Phùng Hải lui sang một bên, 10 người kia đã sớm có mặt đầy đủ trong phòng mà Sur Từ sắp đặt, hai người bước vào thị vệ liền đóng cửa đứng canh ở ngoài, Sur Từ ngồi xuống cạnh Song Ngư Và Thiên Bình, còn Thiên Yết gần Ma kết.

"Ca, ca không khỏe sao" Song Ngư lo lắng nhìn sắc mặt của Sur Từ có chút xanh xao, Thiên Bình cũng lo lắng nhìn sang.

"Ca ổn" Sur Từ xoa đầu Song Ngư, con bé đưa anh một ly nước, anh liền nhận lấy uống một chút rồi đặt xuống bàn. Thiên Bình nắm chặt váy cúi đầu, cô tin chắc chắn Sur Từ đang không khỏe chỉ là anh đang không chịu nói thôi.

"Được rồi chừng nào chúng ta sẽ xuất lấy thứ kia đây, chúng ta sẽ lấy đồ ở chỗ này sau, trước mắt là phải lấy ở những nơi khác trước khi chúng không còn ở đó" Bảo Bình đặt tay trên bàn đưa mắt nhìn mọi người nói.

"Lần này tôi và Sur Từ quyết định đi Giang Châu, ở đó có bảo vật tên là Băng Phong Tinh, sẵn tiện làm vài việc" Thiên Yết chậm chạp nói cho mọi người.

"Nghe cũng hay đó vậy chừng nào đi" Song Từ thích thú hỏi.

"Ngày mai" Sur Từ nhắm mắt dưỡng thần, con đau đầu vẫn có dấu hiệu giảm, anh chỉ có thể dựa người vào ghế nhắm mắt nghỉ một lúc thôi.

"Có phải quá sớm không?" Thiên Bình khàn trương lên tiếng, cô cảm thấy hôm nay Sur Từ đang không ổn cho lắm, Sur Từ có hơi mờ mắt nhìn cô, cô hơi giật mình nhìn đi nơi khác.

"Chúng ta ngày một rồi hãy đi, bởi chúng ta còn cần chuẩn bị vài thứ cho chuyến đi chứ" Cự Giải lên tiếng, mọi người đều đồng tình, bàn một chút nữa mọi người đứng dậy rồi đi.

Sur Từ vừa đi vừa đỡ trán, đi được vài bước liền rơi vào hôn mê, Thiên Bình kịp thời đỡ được cơ thể của anh, mọi người được một lúc bạt vía nhanh chóng đem tẩm cung của anh.

Mọi người cùng vào không tiện nên đứng ở ngoài, chỉ có Song ngư, Thiên bình, Phùng hải và thái y mà thôi, chuẩn đón một lúc thái y liền cảm thấy gì gì đó đưa cho Phùng hải đi làm rồi bước ra khỏi bình phong.

"Hoàng huynh ta thế nào rồi?"

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18

Được thái y chắc chắn là Sur Từ ổn và đã kê đơn thuốc cho anh, Song Ngư mới buông góc áo của thái y, cho lui.

Kéo tay Thiên Bình qua sau bức bình phong tới cạnh long sàng, Sur Từ vẫn còn hôn mê nắm chặt mắt.

Nhìn chân nhũ chặt và đôi môi mím thành một đường thẳng của anh, lòng Thiên Bình không khỏi đau xót.

Thái y nói anh do làm việc quá nhiều mà kiệt sức, đã thế còn tức giận nên mới hôn mê thế này.

Nhìn anh bây giờ đi, ai nói làm vua làm chúa là sung sướng chứ, chỉ có kẻ đàn mới nghỉ như vậy.

Làm mình quân thì khó mà làm bạo quân thì rất dễ, cô thật muốn biết những ngày trước đó anh đã phải thức đêm tới cỡ nào, có phải ngủ không đủ giấc không.

Song Ngư đưa mắt nhìn Thiên Bình, che miệng cười trộm, thừa cơ hội Thiên Bình đang nhìn anh mình với đủ loại cảm xúc, cô liền chạy ra ngoài.

Bảo tin anh mình ổn còn kèm theo ba chữ "đừng làm phiền", mọi người hiển nhiên hiểu mà nhà ai nấy về.

Thiên Bình cũng phải một lúc sau mới cảm thấy thiếu cái gì đó, nhìn sang bên cạnh mình bóng dáng của Song Ngự mất dạng, thật sự ngay lúc này cô không biết nên khóc hay nên cười.

Lại nhìn anh nằm trên giường, cô không nỡ rời đi chỉ đành nhẹ nhàng ngồi xuống cạnh đầu giường.

Đưa tay dịu dàng xoa mi tâm của anh, đến khi nó dần ra cô mới rút tay về.

Mắt nhìn anh ngủ say, đánh giá một chút, đúng là gương mặt anh có điểm khác biệt với lúc bé.

Chân mày kiếm rậm, hàng lông mi rất dài và dày, môi mỏng đo đo ním nhẹ, càng nhìn càng có khí chất người đàn ông nga.

So với lúc bé mất vài phần non nớt lại tăng vài phần lạnh nhạt, điềm tĩnh.

Nhìn anh ngủ thật là yên bình, sự lạnh lẽo xung quanh anh cũng tan dần.

Lúc anh tỉnh người nhìn vào mắt chỉ như ngàn ngọn lửa thiêu đốt linh hồn, nhưng khí lạnh tản ra xung quanh anh cứ như muốn đóng băng mọi vật xung quanh.

Khi còn bé con rất thích bám lấy anh, và cũng là người đuổi bọn ruồi bọ muốn bám lấy anh.

Nói thật cô rất sợ anh, nhưng có lẽ nói chuyện được với anh cái gan của cô càng lớn ra, khi cô đuổi bọn ruồi đó anh cũng không hề giận, nên cô càng làm tới.

Tới khi lớn dần, cô biết mình thích anh, lại không dám bám anh nữa, sợ một lần không kiềm nén được thổ lộ, cô sợ cô sẽ như những cô gái trước đó, bị từ chối không thương tiếc.

Cô đưa tay nắm lấy bàn tay phải của anh, nó rất ấm áp khác xa với hàn khí tỏa ra từng anh.

Cô vừa nhìn anh vừa nghĩ lại chuyện xưa không biết lúc nào đã gục đầu ngủ bên cạnh giường, tay vẫn nắm chặt tay anh.

Sư Từ cũng phải tới canh 2 mới tỉnh dậy, đưa tay chống cái đầu đang đau như búa bổ, nặng nhọc mở hai mắt mờ hồ mà nhìn.

Cảnh vật quen thuộc đập vào mắt anh, anh đang ở trên giường của bản thân.

Anh chỉ nhớ mình cùng mọi người bàn chuyện, sau đó thì tất cả rời đi, rồi sau đó anh không thể nhớ mình vì sao lại về được đây.

Muốn chống người dậy lại cảm thấy tay phải bị cái gì đó nắm chặt, anh hơi đưa mắt nhìn.

"Thiên Bình?..."

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

"Thiên Bình?..."

Sư Từ thoáng ngạc nhiên, nhẹ nghiêng người nhìn Thiên Bình, có phải cô luôn ở đây, bên cạnh anh sao.

"Tại sao luôn đối xử tốt với tôi như vậy?" Sư Từ nhẹ tay vuốt tóc cô, ánh mắt anh có vài phần bối rối cùng dịu dàng.

Anh nhìn gương mặt khi ngủ của cô, tuy đang ngủ như vẫn mang mác nỗi lo âu.

Gương mặt hiện tại của cô đã sớm khác xa lúc bé, lúc này lại toát lên vẻ đẹp của thiếu nữ thanh thoát lại diễm lệ.

Đây cũng là lần đầu anh nhìn kỹ cô như lúc này, từ khi cô không còn bám anh như lúc bé nữa.

Nhẹ nhàng ôm cô lên giường, chỉnh tư thế thoải mái, anh ngồi một bên nhìn cô.

Hơi dời mắt lên chiếc thấy có một chén thuốc, anh hơi dịch người xuống giường, cầm lấy nó mà uống.

Uống hết chén thuốc đen kịch, chân mày anh cũng không hề nhú, đấm chần lên người cô, anh bước lại cái bàn gần đó tiếp tục công việc dở dang

Thiên Bình cô không biết mình ngủ bao lâu, liền hốt hoảng tỉnh lại đã thấy mình nằm trên giường, Sur Từ lại không thấy đâu, lòng cô càng hốt hoảng

Đặt chân xuống giường lòng nôn nóng tìm người, liền bị một giọng nói ủa chi là quen thuộc cất lên:" Sao lại tỉnh rồi?"

Cô như cảm thấy tim mình muốn rớt ra ngoài, nhìn anh còn đang bệnh lại ngồi bên bàn làm việc cô liền bước nhanh tới.

Cô giành lấy bút trên tay anh, cất tiếng trách:" Sur Từ, anh vẫn chưa khỏe đã muốn làm việc, định giết mòn chính mình sao, mau cùng tôi trở lại giường mau"

" Hừm...?" Sur Từ hần giọng, ngược mắt nhìn cô nàng lá gan lớn, cướp đồ từ tay anh.

Cô hơi chột dạ, cô không biết tại sao lá gan mình lại lớn như vậy, lúc đó cũng vì cô quá lo cho anh thôi mà.

Thấy cô e ngại nhìn mình, anh hơi cong môi cười nhạt đứng dậy, cô có chút khựng người nhìn anh.

" Không phải lúc này hùng hồn lắm sao?" Sur Từ cao hơn cô một cái đầu, từ trên nhìn xuống.

" Tôi...tôi..." Cô ấp a ấp úng ôm chặt cây bút trong lòng.

Anh lấy lại cây bút từ tay cô, đặt xuống bàn, vô lại dựa cả người lên người cô.

Cô hốt hoảng đỡ lấy anh, sợ hãi cất lời:" Anh sao vậy? đừng hù tôi nha, Sur Từ "

" Không có việc gì" Sur từ thì thào, hai tay ôm lấy eo cô.

" Anh thật sự không sao?" Cô thật sự muốn xem anh thế nào rồi thì anh càng ôm chặt hơn.

"Một chút thôi" Sur Từ giọng nhỏ dần bên tai cô, cô giờ cũng thể làm gì cứ mặt anh ôm.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Đợi Lại Là Đợi...

Ở một góc khác của hoàng cung, có một người ngẩn ngơ dương mắt nhìn ánh trăng.

Ánh sáng vàng của ánh trăng như tô điểm cho người ngắm nó một lớp vàng kim lấp lánh.

" Sao còn không ngủ đi?" Một giọng nói êm dịu vang lên hòa tan trong không gian, xua đi cái lạnh của đêm khuya thanh vắng.

Người đang đắm chìm trong ánh trăng, nở một nụ cười như hoa như ngọc xoay người nhìn người mới tới.

" Cự giải, sao anh lại đến đây?" Giọng nói thơ ngây kèm theo sự vui sướng cất lên của một nữ tử.

Cự Giải bước lại cạnh cô, mắt nhìn cô lại nhìn ánh trăng,mờ hồ đáp:" Chỉ là đi dạo qua thôi, không ngờ em cũng ở đây"

Nụ cười trên môi cô chợt nhạt đi, lại xoay người nhìn trăng, giọng nhàn nhạt buồn:" Cự Giải, em thật sự muốn biết đến khi nào anh mới có thể chấp nhận em, anh vốn đã biết em thích anh từ lâu rồi mà đứng không?"

Cự Giải hơi khựng người,chợt cười nhạt im lặng một chút anh cuối cùng cũng cất lời thừa nhận:" Đúng, anh biết tất cả, Bạch Dương anh..."

Bạch Dương lòng hoảng sợ đưa tay bịt miệng anh, cô không muốn nghe tiếp những lời phía sau đó của anh.

Cô như vỡ òa, nước nớc:" Cự Giải, tại sao anh lại cố chấp như vậy, những năm chúng ta ở bên nhau, em thật sự không thể chiếm dù một góc nhỏ trong trái tim anh sao, người kia nói sao cũng đã là dĩ vãng tại sao anh cứ nhớ đến làm gì, em thật sự không bằng họ sao"

Cự Giải kéo tay cô bên môi mình xuống nắm lấy, nhìn cô khóc lòng anh đau lắm chứ, nhưng anh thật sự không muốn làm cô cảm thấy mình trở thành kẻ thay thế, có phải anh đã sai khi nghĩ như vậy hay không?

" Bạch Dương, cho anh một thời gian nữa được không, chờ anh ?"

"Chờ... chờ... lại là chờ, anh có biết em đã chờ bao lâu không, là 10 năm chính là 10 năm, lúc em biết anh thích người kia em đã định lòng buông tay, nhưng đến lúc em sắp buông bỏ được người kia lại nhần tâm rồi xa anh, em thật sự không hiểu vì lý do gì mà anh lại vẫn nhớ người đó, em thật sự không hiểu"

Nước mắt của cô càng chảy dài, khi nghĩ về chuyện trước kia, cô thừa nhận chính bản thân không thông minh nhưng thiên về tình cảm cô lại thông suốt hơn anh rất nhiều.

Cô thật sự muốn biết anh vì cái gì ở người kia, mà không dám buông bỏ xuống những quá khứ kia.

Môi anh mím thành một đường thẳng, tay nắm chặt tay cô cũng dần buông lỏng. Anh không ngờ cô lại đợi anh lâu tới như vậy.

Cô như hoàn toàn rơi vào hụt hẫng, trái tim cô vốn không hề cứng rắn nhưng vì anh mà cô chịu đựng, nhưng giờ thật sự nó đã vỡ vụn rồi.

Cô lau đi nước mắt trên gương mặt trắng bệch của mình, nở ra nụ cười tự nhiên nhất nhìn anh.

Anh thà nhìn cô khóc hay đánh anh, mắng anh nhưng nhìn cô đang cười như vậy, tim anh như bị thứ gì đó đâm sâu rí máu.

"Cứ Giải, em xin lỗi em không thể kiên trì nữa, có lẽ em sai khi cứ bám lấy anh, là em khiến anh cảm thấy khó xử, em xin lỗi" Bạch Dương cúi người với anh, rồi lướt qua anh bước nhanh dần rồi chạy đi mất.

Cự giải như chết sững vì lời nói của cô, cái này có phải là cô đã từ bỏ anh, cô đã một khi đợi anh, và đã biết anh đã sai.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Cảm Xúc Trái Ngược

Sáng ngày hôm sau...

Thiên Bình đã sớm tỉnh, chuẩn bị bữa sáng cùng thuốc cho anh, dọn đầy đủ mọi thức trên bàn.

Cô cười tươi tắn ngồi xuống bên đầu giường nhìn anh vẫn ngủ say, cứ nghĩ tới tới hôm qua cô cũng không khỏi thẹn đỏ mặt.

Anh ôm cô rất chặt, sau đó lại cho cô ngủ cùng trong lúc vô tình nghe được anh nói nhỏ, anh thích cô và cô thật sự rất muốn nghe một lần nữa.

Cô một tay chống cằm một tay đưa tới trước mặt anh, lấy ngón trỏ chạy dọc theo sóng mũi anh đi xuống tới môi.

Vừa tới môi ngón tay cô đã bị ngậm lấy, cô giật bắn người lúc này hai mắt đỏ rực của anh đã mở ra nhìn chăm chăm cô.

Cô mặt đỏ rực rứt ngón tay ra khỏi môi anh, nhìn anh cười tà tìm trong lòng ngực cô càng đập mạnh liên hồi.

Sao từ trước tới giờ cô không hề biết anh có gương mặt này chứ, cô bây giờ cứ như con cừu dâng tới miệng sói vậy.

"Sao vậy?" Cô không biết lúc nào anh đã đặt cô ngồi trong lòng anh, hạ giọng nói với cô.

Tim cô càng đập dồn dập, nhưng thiếu chút nữa đứt mạch đập, rung mình một cái cô trấn định tinh thần ngược mắt nhìn anh.

"Em đã dọn bữa sáng rồi, anh không định ăn sao?"

Anh nhìn tới một bàn ăn gần đó rồi lại nhìn cô gái trong lòng, anh thật sự yêu cô mất rồi, vậy từ bây giờ cô đừng hòng thoát khỏi anh.

Cô nhìn vào trong đôi mắt đỏ rực của anh không còn nhìn cô với ánh mắt xa lạ, mà thay vào đó là sự ôn nhu mà chỉ riêng cô nhận được.

Hàn khí bao phủ quanh anh bây giờ cũng không còn, chỉ còn sự ấm áp bao trùm lấy cô.

Phía bên đây tình cảm đơm hoa thì bên đây lại như một mảng tàn dư đỏ nát.

Bạch Dương tuy vẫn đi bên cạnh Cự Giải, nhưng mọi người lại cảm giác có gì đó không đúng ở hai người này.

Như bình thường Bạch Dương sẽ luôn miệng gọi Cự Giải, nhưng bây giờ chỉ những lúc cần gọi cô mới gọi anh bằng tên. Còn những lúc khác chỉ gọi bằng cách xưng hô cứng nhắc.

Về Cự Giải ánh mắt luôn dõi theo từng cử chỉ của cô, đáng lẽ điều này phải thể hiện ở Bạch Dương nhưng lúc này không biết vì cái gì mà thay đổi.

"Bảo Bình, cậu biết chuyện gì đang xảy ra giữa hai người họ không?" Song Ngư tò mò thì thầm với Bảo Bình.

"Tôi mà biết thì cũng không phải đoán mò, đoán non rồi"

"Nè ông với Cự Giải bạn thân cái kiểu gì vậy?" Song Ngư đánh mạnh lên vai anh.

Anh ôm vai nhẩn mày nhìn cô: "Nè ai nói với cô là bạn thân là phải biết hết tất cả về nhau không?"

Song Ngư trề môi xem thường anh, cô chợt nhớ tới Anh mình cùng với Thiên Bình liếc vọt đi.

"Ờ cái cô này?" Bảo Bình sụt xao cái vai đau của mình, bực dọc nhìn theo hướng cô rời đi.

(TG: chúc độc giả ngủ ngon và có ngày mới tốt lành, mong mọi người ủng hộ mình nhiều nhiều nha mọi người).

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

Song Ngư vừa tới đập vào mắt cô là một cảnh tượng mà cô còn không dám tin nó có thể xảy ra.

Anh cô đang cùng Thiên Bình dùng bữa, nhưng nó không phải cái cô để ý mà là anh cô đang cười kia, là cười đó.

Nếu là người ngoài nhìn vào thì chẳng thấy rõ anh cười hay không, bởi nó chỉ là cái nhếch môi không rõ ràng.

Nhưng cô là em gái của anh, những cử chỉ nhỏ kia sao lọt qua ánh mắt của cô được chứ.

Nở nụ cười nham nhở, hai mắt híp đến nỗi không thấy tổ quốc, kế hoạch của cô thành công ngoài mong đợi nga.

Không đành lòng phá vỡ khung cảnh hạnh phúc của đôi uyên ương, cô đành lặng lẽ rời đi thôi.

Ai biết được, cô vừa đi lại có kẻ tới phá rối.

"Hoàng thượng...cho ta gặp hoàng thượng" Một giọng nữ nhân hết sức ủy khuất vang lên, người này chính là Diêu phi, cô là công chúa hòa thân, vào cung chưa bao lâu, nhưng khá là kiêu căng, nàng ta cũng chẳng xem ai vào mắt.

Lần này do bị phạt chộc tới hoàng quý phi, nên không hề ra ngoài, vừa bước ra khỏi cửa liền nghe Tần Phi cùng Hoàng quý phi bị xử phạt lòng nàng ta há hê không ít.

Sau đó lại nghe hoàng thượng bị bệnh liền chạy tới, nhưng lại bị Phùng Hải ngăn ở bên ngoài không cho vào liền ầm ỹ.

Sư tử tâm trạng rất tốt dùng bữa sáng với Thiên bình, nghe bên ngoài ồn ào thì nụ cười thu về.

Dùng bữa xong ra hiệu cô cứ ở đó, anh tự mình bước ra ngoài, thân ảnh của anh vừa xuất hiện cái Diêu Phi liền phóng tới, anh liền né sang một bên.

Diêu phi nếu không nhờ cung nữ nhanh tay đỡ lấy, thì mặt đã ôm hôn đất mẹ một cách thắm thiết rồi.

Sư tử lạnh nhạt đứng một bên không một chút hành động, nhìn Diêu phi được cung nữ đỡ dậy đưa ánh mắt muôn vạn ủy khuất nhìn mình.

Mất thấy nàng ta lại muốn phóng tới, anh liền hần giọng: "Tốt nhất ở yên đó cho trầm, nói... tìm trầm làm gì?"

"Hoàng thượng nghe tin người bị bệnh, thần thiếp nhanh chóng tới xem, người có biết thần thiếp lo lắng thế nào không..." Diêu phi ồ ạt, cất giọng lo lắng.

Anh thật sự không có kiên nhẫn nghe nàng ta nói, liền cắt lời chen ngang: "Nếu là như vậy thì về đi, trầm ổn"

"Nhưng hoàng thượng, người để thần thiếp ở lại chăm sóc người đi..."

"Không cần, Phùng Hải đưa Diêu Phi trở về đi" Anh thật sự không còn sự kiên nhẫn, nhìn đám nữ quyền thật sự không thuận mắt.

Nàng ta vùng ra khỏi tay thủ vệ cố chấp chạy tới trong phòng hoàng thượng, liền nhìn thấy Thiên Bình ngồi trên bàn ăn của hoàng đế thì giận rung người, mắng lớn: "Nói...người là cái tiện hồ ly tinh từ đâu ra?"

Thiên Bình cau mày, lửa giận trong lòng cũng bùng cháy, ai là tiện hồ ly tinh chứ, đáng ghét.

"Người trừng ta cái gì, hồ ly tinh như người mà cũng muốn tranh sủng với ta, nói mau người là phi tần nào?"

"Phùng Hải đem Điều Phi ra ngoài" Anh bước tới bên cạnh Thiên Bình, nét mặt sớm đã đen hơn một nửa mắt lạnh nhìn nàng ta.

"Ta không đi, hoàng thượng người nói đi có phải vì à hồ ly này người không cần thần thiếp phải không?" Điều Phi đưa ánh mắt ghen tức nhìn Thiên Bình.

Nàng ta tức giận vì cái gì nàng vào cung trước cô nhưng lại chưa từng được bước vào phòng của hoàng đế đã thế còn dùng chung bữa, nàng ta không cam lòng.

"Hồ nháo, mau trở về cho trẫm!" Anh lúc này đã giận tới tới sầm mặt, nếu không phải muốn giữ hòa hoãn giữa hai nước, không gây thêm phiền phức anh đã muốn đem cái nữ này quăng ra khỏi nơi này.

Cảm nhận được ánh mắt lạnh thấu xương của anh nhìn nàng ta, sự tức giận cùng đối kỵ củ nàng ta càng lớn.

"Hoàng thượng, thần thiếp hồ nháo, người vì à ta lớn tiếng với thần thiếp,..." Điều Phi nước mắt lưng tròng nhìn anh, lại nhìn sang Thiên Bình "Hồ ly tinh người chờ đó"

Nhìn hướng Điều Phi rời đi cùng hai cung nữ, anh có chút đau đầu, lại đưa mắt nhìn Thiên Bình, anh lo lắng lên tiếng: "Thiên Bình?"

Phùng Hải sau khi Điều phi rời đi đã sớm lui ra ngoài, anh đưa

nhìn cô cúi đầu im lặng, hai vai run lên, lòng anh luống cuống cứ nghĩ cô đang khóc không biết phải dỗ làm sao.

Nhưng còn đang suy nghĩ, cô liền ngẩng đầu đưa mắt xanh tràn đầy hỏa khí nhìn anh: "Điều tại anh, tại sao tới đây lại làm hoàng đế chứ, bây giờ thì hay rồi em lại bị phi tần của anh lăng mạ, thất là nhục mình mà, nè em nói anh có nghe không còn cười"

Anh có chút bất ngờ khi bị cô sỏ cho một trận, nhưng khẽ mỉm cười sao anh lại quên mất Thiên Bình có bao giờ chịu thua ai chứ.

Anh cũng muốn xem cô sẽ làm gì nàng ta, còn cô cứ thấy anh cười thì phồng má quay mặt đi, không thèm nhìn anh.

"Sao vậy giận anh sao?"

"Ai lại dám giận một vị hoàng đế cao cao tại thượng nhà anh chứ?" Cô làm bằm.

Anh lại cười vui vẻ, dùng một chút lực xoay mặt cô đối diện với mặt mình, đầu kề sát đầu cô: "Thiên Bình...à phải gọi là Bình Nhi mới đúng không nên giận dỗi sẽ mau già, rất xấu"

"Ý anh là em già em xấu anh liền bỏ em phải không?" Cô thật sự muốn cắn người, cô thật sự không biết anh đang dỗ dành cô hay là đang chọc điên cô nữa.

"Được rồi, Bình Nhi của anh luôn luôn đẹp" Anh cười, cô lại bểu môi trừng anh.

Do đầu hai người kề sát nhau, anh rất biết thừa cơ hội ngậm lấy cánh đang bểu lên kia.

Cô bị hôn bất ngờ liền mở to mắt nhìn anh, tai mặt cũng bắt đầu chuyển đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Cuộc Phiêu Lưu Của 12 Cung* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.